

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

01/2012

**“Ta sẽ ban
những ân sủng lớn lao biết bao
cho những linh hồn nào
lần chuỗi Thương Xót”**

(Lời Chúa Giêsu)

(Lưu hành nội bộ)

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Nhâm Thìn 2012

Xuân Nhâm Thìn vừa sang
Đất trời đẹp dáng Rồng
Ánh đức tin tỏa sáng
Đẹp Lòng Chúa Xót Thương

Gia Đình Lòng Chúa Thương Xót
Tổng Giáo Phận Sài Gòn

KÍNH CHÚC

- ✠ Đức Hồng Y Tổng Giám Mục G. Baotixita
- ✠ Đức Cha Phụ tá Phêrô
- ✠ Cha Tổng Linh Hướng G. Baotixita
- ✠ Quý Cha Quản Hạt, Quản Xứ
- ✠ Quý Linh mục, Tu sĩ
- ✠ Quý ân nhân
- ✠ Quý Ông Bà, Anh Chị Em trong Cộng Đoàn Dân Chúa, một năm mới tràn đầy ân sủng, bình an và hạnh phúc.

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

**Lời chúc
PHÚC – LỘC – THỌ**

Lm. JB. Võ Văn Ánh

**Đêm ba mươi co căng đập thẳng bần ra cửa
Sáng mồng một, dang tay đón ông Phúc về nhà**

Người Công giáo đi lễ Nhà thờ, người lương đi Chùa, đi hái lộc, cầu phúc năm mới và chúc nhau nhiều tài nhiều lộc, nhiều tiền nhiều của. Đó là hạnh phúc theo ước mơ của con người về hạnh phúc qua ba chữ Phúc – Lộc – Thọ.

I/ Quan sát tranh Tết, người ta vẽ ba ông Phúc – Lộc – Thọ, chúng ta có thể đọc được **ước mơ của con người**.

1. Ông Phúc mình mặc phẩm phục, đầu đội mũ cánh chuồn, tay cầm ngọc như ý. Rõ ràng người xưa quan niệm: **Người có phúc là người có địa vị xã hội, có quyền có thể muốn gì cũng được.**

2. Ông Lộc tay ẵm cháu bé. Rõ ràng người xưa cho rằng **con cái là đệ nhất lộc trời ban**

Có vàng, vàng nỏ phân phô

Có con, con nói trăm trồ mẹ nghe

Có chồng mà chẳng có con

Khác nào hoa nở trên non một mình

3. Ông Thọ râu tóc bạc phơ, tay cầm quả đào tiên trong vườn của bà Tây Vương Mẫu. Đúng là **người sống lâu trăm tuổi, là hạnh phúc Trời ban.**

II/Quan niệm của Thánh Kinh về hạnh phúc

1. Chử PHÚC trên tua áo của tượng Thánh Tâm Chúa Giêsu nhắc cho mọi người quan niệm hạnh phúc theo Thánh Kinh.

Tám mỗi phúc thật dạy: *Chúa là hạnh phúc thật*, hạnh phúc thật không thể tìm thấy nơi tiền tài, danh vọng hay thú vui trần tục. ***Sống theo lời Chúa dạy*** con người mới gặp được hạnh phúc thật, đó là ý nghĩa của lộ Thánh – Sống gắn bó với Chúa, luôn biết vâng lời Chúa, cũng có nghĩa là ***sống trong ân sủng của Chúa***, con người mới gặp được hạnh phúc. ***Sự lầm lạc của ông bà nguyên tổ*** là tưởng rằng ma quỷ nói thật, nên mới bỏ lời Chúa dạy mà nghe theo lời xúi dục của tà thần nên hai ông bà mất hết hạnh phúc kéo theo sự thất sủng của con cháu. Chúa là hạnh phúc thật, bỏ Chúa làm sao có hạnh phúc được.

Các Thánh Vịnh nói gì về hạnh phúc thật?

Hạnh phúc thật là:

- Phúc thay người chẳng theo lời bọn ác nhân
Chẳng bước theo đường quân tội lỗi (TV 1,1).
- Hạnh phúc thay bạn nào kính sợ Chúa
Ăn ở theo đường lối của Người (TV 128,1)
- Xin Chúa từ Xion xuống ban cho muôn vàn ơn phúc (TV 128,5).

2. Chử LỘC trên tua áo của tượng Thánh Tâm Chúa Giêsu, nhắc nhở cho chúng ta biết rằng chính Chúa là Đấng ban cho con người muôn ơn lành hồn xác, muôn phúc lộc dồi dào, chứ không phải ông Thần Tài ban. Hãy sốt sắng thờ phượng Chúa, tin tưởng cậy trông vào Chúa, phó thác mọi nhu cầu cho Chúa. Vì Chúa là người Cha tốt lành sẽ ban cho con cái mọi điều chúng van xin theo sự khôn ngoan của Ngài.

Các Thánh Vịnh nói gì về chử Lộc

- Công khó tay bạn làm ra, bạn được an hưởng
Bạn quả là lắm phúc nhiều may (TV 128,2).

- Đó là phúc lộc Chúa dành cho người kính sợ Chúa (TV 128,4).

- Chúa dọn sẵn cho con bữa tiệc ngay trước mặt quân thù
Đầu con Chúa sức dầu thơm

Ly rượu con đầy tràn chan chứa (TV 123,5).

3. Chữ THỌ trên tua áo của tượng Thánh Tâm Chúa Giêsu nhắc nhở cho chúng ta biết rằng:

Mạng sống của ta ở trong tay Chúa

- Cho dù con gặp bước ngặt nghèo,
Chúa vẫn bảo tồn mạng sống con
Địch thù đang hăm hăm giận dữ,
Ngài ra tay chặn đứng, lấy uy quyền giải thoát con (TV 138,7).

Mục đích của việc sống thọ

- Tôi không phải chết, nhưng tôi sẽ sống
Để lo an báo những công việc Chúa làm (TV 118,17).

Thánh Kinh cho chúng ta biết **Chúa là sự sống nguyên thủy** (Thọ), Chúa ban cho chúng ta sự sống để làm người, **sự sống để làm con Chúa, sự sống viên mãn để hưởng hạnh phúc đời đời với Chúa trên thiên đàng.**

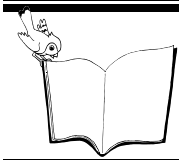
III/Kết Luận:

Mỗi khi nhìn thấy **chữ Phúc** trên tua áo của tượng Thánh Tâm, chúng ta hãy xác tín rằng **Chúa là hạnh phúc thật của chúng ta.** Muốn có hạnh phúc, chúng ta phải làm theo Lời Chúa dạy.

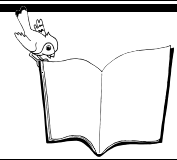
Mỗi khi nhìn thấy **chữ Lộc** trên tua áo của tượng Thánh Tâm, chúng ta hãy xác tín rằng **Chúa là Đấng ban cho chúng ta muôn vàn phúc lộc dồi dào.** Hãy cảm tạ Chúa, thay vì cảm tạ ông Thần Tài.

Mỗi khi nhìn thấy **chữ Thọ** trên tua áo của tượng Thánh Tâm, chúng ta hãy xác tín rằng: **sự sống của chúng ta là hồng ân Chúa ban** cho và hãy cảm tạ Chúa. **Hãy quý trọng và bảo vệ hồng ân sự sống** của mình cũng như của người khác, đặc biệt là của các thai nhi.

SỐNG LỜI CHÚA

CHÚA NHẬT LỄ MẸ THIÊN CHÚA (Lc 2, 16-21)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Khi ấy, các mục tử ra đi vội vã đến thành Bêlem, và gặp thấy Maria, Giuse và hài nhi mới sinh nằm trong máng cỏ. Khi thấy thế, họ hiểu ngay lời đã báo về hài nhi này. Và tất cả những người nghe, đều ngạc nhiên về điều các mục tử thuật lại cho họ.

Còn Maria thì ghi nhớ tất cả những việc đó và suy niệm trong lòng. Những mục tử trở về, họ tung hô ca ngợi Chúa về tất cả mọi điều họ đã nghe và đã xem thấy, đúng như lời đã báo cho họ.

Khi đã đủ tám ngày, lúc phải cắt bì cho con trẻ, thì người ta gọi tên Người là Giêsu, tên mà thiên thần đã gọi trước khi con trẻ được đàu thai trong lòng mẹ.

Chia sẻ Lời Chúa

Mẹ Thiên Chúa

Có một chàng thanh niên sống bê tha và tội lỗi. Anh cảm thấy chán nản và tuyệt vọng... Trong cơn khủng hoảng ấy, tình cờ anh đã bước vào một ngôi nhà thờ và đến ngồi trước tượng Đức Mẹ. Anh không thuộc một lời kinh nào để cầu nguyện và anh cũng chẳng biết Đức Mẹ là ai. Vì thế anh đã thốt lên:

Nếu Ngài quả thực hiện diện nơi đây, thì xin hãy làm cho con được tin.

Bỗng dường như có một làn gió mát thổi vào tâm hồn và anh cảm thấy được bình an và sau đó đã làm lại cuộc đời mình.

Từ câu chuyện trên chúng ta nhận thấy Mẹ Maria không phải chỉ là Mẹ Thiên Chúa, mà còn là mẹ của mỗi người chúng ta. Mẹ hằng yêu thương, chăm sóc và giúp đỡ chúng ta.

Khi sinh Đức Kitô, thì đồng thời, Mẹ cũng sinh ra một nhân loại mới, như lời thánh Phaolô đã xác quyết: Khi thời gian viên mãn, Thiên Chúa sai Con Ngài xuống thế, sinh làm con một người nữ và sống dưới chế độ luật Do Thái để cứu chuộc những người sống dưới luật đó, hầu chúng ta trở thành con cái Thiên Chúa. Và Công đồng Vat. II đã diễn tả: qua máu nhiệm nhập thể, Con Thiên Chúa đã tự liên kết mình với mọi người. Ngài làm việc bằng đôi tay, suy nghĩ bằng khối óc, hành động bằng sự chọn lựa và yêu thương bằng trái tim loài người. Sinh ra từ lòng Đức Trinh Nữ Maria, Ngài thực sự trở thành một người trong chúng ta, hoàn toàn giống như chúng ta, ngoại trừ tội lỗi.

Đức Maria là mẹ chúng ta, nên Mẹ luôn nâng đỡ bầu cử cho chúng ta trước mặt Chúa. Không biết đến Mẹ là không biết đến món quà quý giá mà Thiên Chúa đã ban tặng, đó chính là tình mẫu tử của Mẹ Maria đối với chúng ta.

Điều này khiến chúng ta nghĩ tới năm mới. Năm mới với niềm hy vọng mới, với cuộc đời mới, là cơ hội để chúng ta bắt đầu lại. Năm cũ đã qua rồi, năm mới như trang giấy mở rộng trước mắt chúng ta. Thật là thích hợp khi Giáo Hội chọn ngày đầu năm để mừng kính Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa. Sự kiện này nhắc chúng ta nhớ đến tình mẫu tử của Mẹ, nhờ đó chúng ta có được niềm hy vọng mới và cuộc đời mới.

Nếu chúng ta đang tìm cho mình một hướng đi trong năm mới, thiết tưởng không một hướng đi nào vừa bảo đảm lại vừa tốt đẹp cho bằng hãy chạy đến với Đức Maria. Với chức vụ làm Mẹ Thiên Chúa, Mẹ có đủ khả năng để bầu cử và giúp đỡ chúng ta. Với địa vị làm mẹ chúng ta, Mẹ có dư tình thương, để sẵn sàng thực hiện những điều chúng ta van xin, vì vậy chúng ta vốn thường đọc:

“Xưa nay chưa từng nghe nói có người nào chạy đến kêu xin cùng Mẹ mà Mẹ chẳng nhận lời.”

Hay như thánh Bernado cũng đã bảo:

“Kêu xin Mẹ, chúng ta sẽ không bao giờ bị lầm đường lạc lối”

Bởi đó trong giây phút linh thiêng này, chúng ta hãy đặt trọn 365 ngày của năm mới này dưới sự che chở và nâng đỡ của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa và Mẹ chúng ta

CHÚA NHẬT LỄ CHÚA HIỂN LINH (Mt 2, 1-12)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu

Khi Chúa Giêsu sinh hạ tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, trong đời vua Hêrôđê, có mấy nhà đạo sĩ từ Đông phương tìm đến Giêrusalem. Các ông nói: "Vua người Do-thái mới sinh ra hiện đang ở đâu? Chúng tôi đã nhận thấy ngôi sao của Người ở Đông phương, và chúng tôi đến để triều bái Người". Nghe nói thế, vua Hêrôđê bối rối, và cả thành Giêrusalem cũng xôn xao. Vua đã triệu tập tất cả các đại giáo trưởng và luật sĩ trong dân, và hỏi họ cho biết nơi mà Đức Kitô sinh hạ. Họ tâu nhà vua rằng: "Tại Bêlem thuộc xứ Giuđa, vì đó là lời do Đấng Tiên tri đã chép: Cả người nữa, hỡi Bêlem, đất Giuđa, không lẽ gì người bé nhỏ hơn hết trong các thành trì của Giuđa, vì tự nơi người sẽ xuất hiện một thủ lãnh, Người đó sẽ chăn nuôi Israel dân tộc của Ta".

Bấy giờ Hêrôđê ngầm triệu tập mấy nhà đạo sĩ tới, căn kẽ hỏi han họ về thời giờ ngôi sao đã hiện ra. Rồi vua đã phái họ đi Bêlem và dặn rằng: "Các khanh hãy đi điều tra cẩn thận về Hài Nhi, rồi khi đã gặp thấy, hãy báo tin lại cho Trẫm, để cả Trẫm cũng đến triều bái Người". Nghe nhà vua nói, họ

lên đường. Và kìa ngôi sao họ xem thấy ở Đông phương, lại đi trước họ, mãi cho tới nơi và đậu lại trên chỗ Hài Nhi ở. Lúc nhìn thấy ngôi sao, họ hết sức vui mừng. Và khi tiến vào nhà, họ đã gặp thấy Hài Nhi và Bà Maria Mẹ Người, và họ đã quỳ gối

xuống sụp lạy Người. Rồi, mở kho tàng ra, họ đã dâng tiến Người lễ vật: vàng, nhũ hương và mộc dục. Và khi nhận được lời mộng báo đừng trở lại với Hêrôđê, họ đã qua đường khác trở về xứ sở mình.

Chia sẻ Lời Chúa

Ánh sao đạo đức

Hôm nay, Ba Vua trên đường tìm đến thờ lạy Chúa Cứu Thế Giáng Sinh. Ba Vua là những người phương xa, không có đạo. Các Ngài tìm đến Chúa theo ánh sáng của ngôi sao lạ. Theo ngôi sao, các Ngài đến được Giêrusalem và được nghe giải nghĩa Thánh Kinh. Theo ngôi sao đưa đường dẫn lối các Ngài đã gặp được Chúa. Ánh sao đã chiếu sáng bầu trời đen tối, giúp các Ngài nhận định được hướng đi. Lời Thánh Kinh là một ánh sao chiếu soi tâm hồn giúp họ sáng lên niềm tin. Nhưng chính Đức Giêsu mới là ngôi sao mai dẫn họ đi vào một con đường mới, con đường chói ngời ngọn lửa đức mến.

Ngày nay có nhiều người đang tìm kiếm Chúa. Nhiều người muốn biết Chúa để theo Chúa. Nhưng họ không biết đường biết hướng. Cũng như Ba Vua, họ cần có những ánh sao soi đường dẫn lối.

Tìm đâu ra ngôi sao xưa đã soi đường cho Ba Vua? Ngày nay, Chúa không dùng ngôi sao xuất hiện trên trời, nhưng muốn mỗi người chúng ta trở thành một vì sao soi dẫn mọi người đến với Chúa.

Là ngôi sao có nghĩa là phải có ánh sáng. Ngôi sao chỉ chiếu sáng khi chính bản thân nó có ánh sáng. Người Kitô hữu chỉ chiếu sáng khi chính cuộc sống của họ mang ánh sáng, phản chiếu ánh sáng nhận từ nơi Thiên Chúa.

Người Kitô hữu phải chiếu lên làn ánh sáng hy vọng. Niềm hy vọng vào ơn cứu độ của Chúa giúp ta vững bước trên đường lý tưởng. Niềm hy vọng vào một trời mới đất mới cho ta thêm sức mạnh góp phần xây dựng xã hội tốt đẹp. Niềm hy vọng vào hạnh phúc thiên đàng giúp ta đánh giá đúng mức của cải vật

chất đời này. Hy vọng là ánh sáng làm tươi đẹp con người và cuộc đời.

Người Kitô hữu phải chiếu lên làn ánh sáng tin yêu. Tin yêu Chúa và tin yêu người. Tin yêu để xây dựng một cuộc sống chan hoà tình người. Tin yêu để tha thứ hoà giải. Tin yêu để vượt qua mọi bóng tối thù hận, chia rẽ, bất hoà. Tin yêu là làn ánh sáng ấm áp làm cho thế giới trở nên gần gũi, con người trở nên thân thiện, cuộc đời trở thành đáng yêu đáng mến.

Người Kitô hữu phải chiếu lên làn ánh sáng công bình, bác ái. Niềm hy vọng, niềm tin yêu được chứng minh bằng đời sống công bình, bác ái. Tin Chúa được biểu lộ qua sự công bình trong đời sống. Yêu Chúa được thể hiện qua tình bác ái với tha nhân.

Tất cả những làn ánh sáng nói trên góp lại thành ánh sáng đạo đức. Đắm chìm vào vật chất sẽ khiến con người rơi vào bóng tối tuyệt vọng, không lối thoát. Nghi ngờ con người sẽ khiến cuộc đời chìm vào bóng tối cô đơn. Thiếu công bình bác ái sẽ phủ lên thế giới mới một bóng tối phi nhân, tàn nhẫn. Chỉ có ánh sáng đạo đức mới đủ sức phá tan những bóng tối ấy. Chỉ có ánh sáng đạo đức mới làm cho thế giới thành vui tươi hạnh phúc.

Thế giới đang mong chờ ánh sao dẫn đường. Chúa đang mời gọi chúng ta trở thành một ngôi sao chiếu lên làn ánh sáng đạo đức. Chính qua làn ánh sáng ấy, mọi người sẽ nhận biết và yêu mến Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp con sống xứng đáng là người con của Chúa sự sáng. Amen

CHÚA NHẬT II THƯỜNG NIÊN B (Ga 1, 35-42)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan

Khi ấy, Gioan đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông nhìn theo Chúa Giêsu đang đi mà nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa". Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Chúa Giêsu. Chúa Giêsu ngoảnh mặt lại, thấy họ đi theo Mình, thì nói

với họ: "Các người tìm gì?" Họ thưa với Người: "Rabbi, nghĩa là: thưa Thầy, Thầy ở đâu?" Người đáp: "Hãy đến mà xem". Họ đã đến và xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy, lúc đó độ chừng giờ thứ mười.

Anrê, em ông Simon Phêrô, (là) một trong hai người đã nghe Gioan nói và đã đi theo Chúa Giêsu. Ông gặp Simon anh mình trước hết và nói với anh: "Chúng tôi đã gặp Đấng Messia, nghĩa là Đấng Kitô". Và ông dẫn anh mình tới Chúa Giêsu. Chúa Giêsu nhìn Simon và nói:

"Người là Simon, con ông Gioan, người sẽ được gọi là Kêpha, nghĩa là Đá".

Chia sẻ Lời Chúa

Dành cho Chúa tất cả, đừng giữ lại gì cho mình

Thái độ của Gioan Tẩy giả cũng là một mẫu gương và là một bài học tốt cho chúng ta. Anrê và Gioan (nhỏ) đều đang là môn đệ của Gioan Tẩy giả. Chắc chắn ông đã từng nói với các môn đệ mình cũng như đã từng nói với dân chúng: *Đấng đến sau tôi thì quyền thế hơn tôi, tôi không đáng xách dép cho Người. Tôi làm phép rửa trong nước để giục lòng sám hối, còn Người sẽ làm phép rửa trong Thánh Thần và lửa* (Mt 3,11). Khi nói những lời ấy, Gioan Tẩy giả xác định mình không phải là Đấng ấy, đồng thời muốn giới thiệu Đấng ấy để mọi người - kể cả các môn đệ của ông tin và hướng về Đấng ấy. Chính vì thế, khi Gioan Tẩy giả *thấy Đức Giêsu đi ngang qua, ông lên tiếng nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa"* thì có hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Đức Giêsu. Khi hai môn đệ rất ưu tú của mình bỏ mình để làm môn đệ Đức Giêsu, chắc chắn Gioan Tẩy giả cảm thấy một niềm vui buồn lẫn lộn. Vui vì thấy Đức Giêsu có được hai môn đệ, vui vì hai môn đệ của mình có được một người thầy cao cả và xứng đáng hơn mình. Nhưng cũng buồn vì mình đã bị mất mát một cái gì rất thân quý. Giữa vui và buồn ấy, đối với

một người thật sự quan tâm tới công việc chung, thì cái vui ấy sẽ lấn át cái buồn, và nỗi buồn chỉ là thoáng qua.

Khi ta giới thiệu Đức Giêsu cho mọi người, rao giảng, dạy dỗ về Ngài, chắc chắn vì sự giới thiệu, dạy dỗ ấy, nhiều người sẽ nhận ta là thầy, và theo làm môn đệ ta. Ngoài ra, ta còn được biết bao người kính trọng, nể phục, khen ngợi, đồng thời dành cho ta nhiều ưu tiên, đặc quyền đặc lợi nào đó.

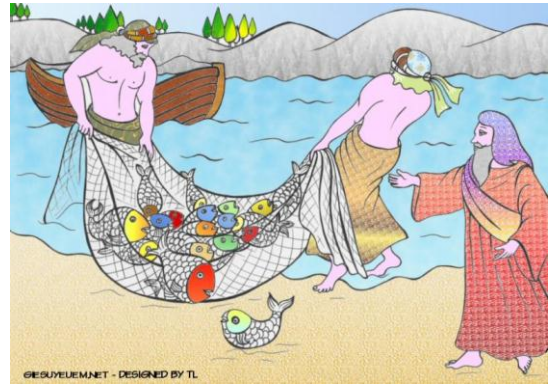
Ban đầu có thể ta không hề nhắm tới những điều phụ thuộc này, nhưng khi đã hưởng được những ưu đãi hay đặc quyền đặc lợi ấy, lòng ta bắt đầu cảm thấy gắn bó với chúng, đến nỗi nếu không có những ưu đãi hay đặc quyền đặc lợi ấy, ta cảm thấy thiếu thốn, bức bối. Từ đó, như một phản xạ có điều kiện, khi ta giới thiệu hay rao giảng về Đức Giêsu, phản ứng tự nhiên của ta là đòi hỏi những ưu đãi hay đặc quyền đặc lợi ấy. Và cuộc đời tông đồ của ta dần dần bị biến chất. Ta không còn quan tâm chính yếu tới Đức Giêsu mà ta đang giới thiệu, rao giảng, nhưng ta lại tìm chính ta, tìm danh vọng, địa vị, ưu đãi trong chính công việc tưởng chừng rất thánh thiện ấy. Và khi bốn phận tông đồ buộc ta phải từ bỏ chúng, ta không thể chấp nhận được. Ta cố níu lại cho bằng được những thứ ấy. Đó chính là một trong những cám dỗ rất thường gặp nơi những người làm tông đồ, những người giới thiệu Đức Giêsu như Gioan Tẩy giả. Thiết tưởng chúng ta luôn luôn tỉnh táo kéo sa vào chước cám dỗ ấy, vì có biết bao người đã chìm đắm trong đó rồi!

CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN B (Mc 1, 14-20)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Sau khi Gioan bị bắt, Chúa Giêsu sang xứ Galilêa, rao giảng Tin Mừng nước Thiên Chúa, Người nói: "Thời giờ đã mãn và nước Thiên Chúa đã gần đến; anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Phúc Âm". Đang lúc đi dọc theo bờ biển Galilêa, Người thấy Simon và em là Anrê đang thả lưới xuống biển, vì các ông là những người đánh cá. Chúa Giêsu bảo các ông: "Hãy theo Ta, Ta sẽ làm cho các người trở thành những kẻ chài lưới

người". Lập tức các ông bỏ lưới theo Người. Đi xa hơn một chút nữa, Người thấy Giacôbê con ông Giêbêđê và em là Gioan đang xếp lưới trong thuyền, Người liền gọi các ông. Hai ông bỏ cha là Giêbêđê ở lại trên thuyền cùng với các người làm công, và đi theo Người.

Chia sẻ Lời Chúa

Để xây dựng Nước Thiên Chúa, Đức Giêsu cần những người cộng tác

Ngay khi bắt đầu sứ mạng loan báo và xây dựng Nước Thiên Chúa, việc đầu tiên Đức Giêsu phải làm là tìm những người có tâm huyết cộng tác với Ngài. Chắc hẳn những người được Ngài mời gọi theo Ngài làm tông đồ, Ngài đã nhận ra nhiệt huyết của họ trong những lần Ngài nói chuyện với dân chúng về Nước Trời trước đó. Vì thế, khi Ngài mời gọi họ, họ lập tức bỏ mọi sự để lên đường theo Ngài ngay. Và với 12 môn đệ - tức 12 người cộng tác đặc lực - được Ngài tuyển chọn, Ngài đã lập nên cả một Giáo Hội phát triển rộng lớn như ngày nay. Sau 20 thế kỷ khởi công xây dựng Nước Thiên Chúa, người theo Đức Giêsu hiện nay trên thế giới tuy rất đông nhưng dấu sao vẫn còn rất ít ỏi so với số lượng đáng lẽ phải đạt được. Vì hiện nay số người Kitô hữu mới chỉ chiếm 1/3 dân số thế giới. Đó là nói về số lượng, còn chất lượng người Ki-tô hữu thì sao? Bao nhiêu phần trăm Ki-tô hữu thật sự sống tinh thần yêu thương của Đức Giêsu đúng như Ngài đã truyền: *Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em* (Ga 13, 34)? Đối với thế giới, Ki-tô giáo có phải là một biểu tượng hay gương mẫu của tình thương, của sự khoan dung, hay chỉ là biểu tượng của lễ nghi, của sự khắt khe, không khoan nhượng?

Thời nào Đức Giêsu cũng cần những người có tâm huyết cộng tác với Ngài. Và chắc chắn thời nào cũng không thiếu

những con người nhiệt tình sẵn sàng hy sinh cho công cuộc của Ngài. Nhưng nhiệt huyết xuống, không đủ, chúng ta cần phải đi đúng đường lối của Ngài. Nếu không, nỗ lực của Giáo Hội chúng ta sẽ chỉ là những nỗ lực kiểu *dã tràng xe cát biển đông, nhọc nhằn mà chẳng nên công cán gì*. Thiết tưởng chúng ta cần phải nắm vững cái nào là cái chính yếu, cái nào là cái phụ thuộc; cái nào là mục đích, cái nào là phương tiện; cái nào là bản chất, cái nào là hiện tượng. Nhờ phân biệt rõ ràng như thế, chúng ta mới biết hy sinh cái phụ thuộc cho cái chính yếu, coi nhẹ phương tiện hơn mục đích, coi trọng bản chất hơn hiện tượng.

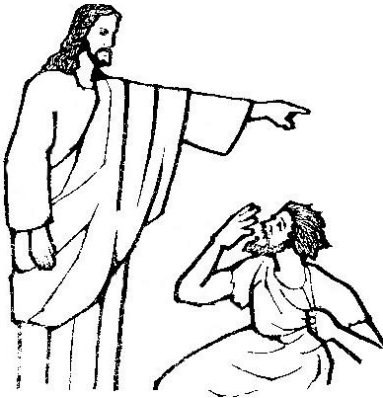
Cứ thử xét cách dùng danh từ của nhà đạo chúng ta thì biết chúng ta đã quan trọng hóa cái gì: cái chính yếu hay cái phụ thuộc? Chúng ta gọi những việc cầu nguyện hay bí tích là những *việc đạo đức*. Điều đó khiến nhiều Ki-tô hữu lầm tưởng rằng cứ cầu nguyện hay lãnh nhận các bí tích cho nhiều là trở thành người đạo đức. Nhưng thật ra rất nhiều người làm được như vậy một cách rất gương mẫu, nhưng chẳng ai mền phục chỉ vì họ sống thiếu tình thương. Thực ra đạo đức được thể hiện trong chính cuộc sống thường ngày: trong cách cư xử, cách làm việc, cách nói năng. Một người có đạo đức khác với những người không đạo đức chủ yếu ở trong chính cách cư xử, làm việc, nói năng, chứ không phải trong việc cầu nguyện và lãnh nhận các bí tích. Vì thế, thiết tưởng khi chúng ta làm những bổn phận hằng ngày như làm ăn buôn bán, quét nhà nấu ăn giặt giũ, tiếp xúc nói chuyện cư xử với mọi người. nếu chúng ta làm với tinh thần yêu thương vị tha, thì ***chính khi làm như vậy là ta thực hiện những việc đạo đức***. Việc cầu nguyện và các bí tích giúp ta có ơn Chúa, có sức mạnh để làm những việc ấy với tinh thần yêu thương của Chúa, chứ chúng không thay thế tinh thần yêu thương ấy.

Cầu nguyện hay lãnh nhận các bí tích mà không thể hiện tình yêu thương trong cách cư xử, làm việc, ăn nói, suy nghĩ, thì giống như một người đi làm quần quật suốt ngày để có tiền, nhưng chẳng dùng số tiền ấy vào việc gì, cứ cất vào một chỗ để dành. Như thế tiền bạc ấy trở nên vô ích. Tiền bạc chỉ trở nên ích lợi và đem lại hạnh phúc khi được chi tiêu để thỏa mãn

những nhu cầu cần thiết của đời sống. Cũng vậy, cầu nguyện hay lãnh nhận bí tích chỉ có ích lợi và đem lại ơn cứu rỗi khi chúng nhằm thực hiện mục đích mà Chúa muốn là thể hiện tình yêu thương cách hữu hiệu

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN B (Mc 1, 21-28)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

(Đến thành Capharnaum) Ngày nghỉ lễ, Chúa Giêsu vào giảng dạy trong hội đường. Người ta kinh ngạc về giáo lý của Người, vì Người giảng dạy người ta như Đấng có uy quyền, chứ không như các luật sĩ.

Đang lúc đó, trong hội đường có một người bị thần ô uế ám, nên hét lên rằng: "Hỡi ông Giêsu Nadarét, có chuyện gì giữa chúng tôi và ông? Ông đến để tiêu diệt chúng tôi sao? Tôi biết ông là ai, là Đấng Thánh của Thiên Chúa". Chúa Giêsu quát bảo nó rằng: "Hãy im đi và ra khỏi người này!" Thần ô uế liền dẫn vật người ấy, hét một tiếng lớn, rồi xuất khỏi người ấy. Mọi người kinh ngạc hỏi nhau rằng: "Cái gì vậy? Đây là một giáo lý mới ư? Người dùng uy quyền mà truyền lệnh cho cả thần ô uế và chúng vâng lệnh Người". Danh tiếng Người liền đồn ra khắp mọi nơi, và lan tràn khắp vùng lân cận xứ Galilêa

Chia sẻ Lời Chúa

SỨC MẠNH UY QUYỀN CỦA CHÚA

Linh mục Giuse Nguyễn Hưng Lợi DCCT

Đọc Tin Mừng của Chúa Giêsu luôn luôn chúng ta nhận ra một Chúa Giêsu đầy tình thương, hay chạnh lòng thương xót, nhưng cũng là một Chúa luôn đầy quyền năng và có sức mạnh siêu phàm. Lời của Chúa luôn có sức mạnh giải thoát và cứu rỗi. Đoạn Tin Mừng của thánh Marcô 1, 21-28 nói lên điều

đó. Chúng ta hãy đi vào cốt lõi của đoạn Tin Mừng này và ý của Chúa nhật IV thương niên, năm B nhằm tới.

NHỮNG VIỆC KHÓ KHĂN CHÚNG TA NHẬN RA: Sống ở đời, chắc chắn không ai mà không có lúc gặp phải vấn đề nan giải: vấn đề khó khăn có thể do mình gây ra, có thể do người khác, do môi trường, do bối cảnh ảnh hưởng đến mình. Ngộ dả lúc đó, có một ai đó giúp mình giải quyết được khó khăn ấy, chắc chắn mình sẽ sung sướng, phấn khởi biết chừng nào.

Việc bà Anna không con, bà Elisabeth không thể thụ thai trong lúc cao niên và việc ma quỷ ám, ma quỷ quấy rầy mà các bản Kinh Thánh thuật lại, quả đó là những sự khó khăn ngoài tầm tay của con người. Việc bà Anna, bà Isave được Thiên Chúa nhậm lời cho thụ thai, sinh con trai, bà Anna và chồng bà, ông Giacaria và bà Isave rất vui mừng và tràn đầy sung sướng. Người bị quỷ ám, thân nhân của anh và những người Do Thái chứng kiến Chúa chữa lành cho anh ta, chắc chắn họ đều hạnh phúc và vui mừng. Bởi đây là dấu chứng Thiên Chúa yêu thương con người và dùng quyền năng để cứu giúp những kẻ khổ khó, những kẻ bất hạnh vv...

CON NGƯỜI CHỈ CÓ GIỚI HẠN TRONG VIỆC GIẢI QUYẾT NHỮNG BẤT HẠNH, NHỮNG KHÓ KHĂN TRONG CUỘC SỐNG: Với đà tiến của văn minh nhân loại, với khoa kỹ thuật càng ngày càng cao, con người có thể càng lúc càng giải quyết được nhiều khó khăn trong cuộc sống. Nhiều vụ việc, nhiều vấn đề, nhiều nỗi khó khăn trong cuộc sống xem ra không còn là nan giải, không thể tìm ra lời giải đáp nữa. Và xem ra khoa học, y khoa, tâm lý càng ngày càng đẩy lùi được nhiều những nỗi bất hạnh, những ám ảnh của cuộc sống. Tuy nhiên, một sự thực hiển nhiên chúng ta phải công nhận dù con người có tài giỏi đến đâu, khoa học có lên cao mấy đi nữa thì còn biết bao khó khăn, biết bao vấn đề vẫn là nỗi ám ảnh của con người không thể giải quyết nổi chẳng hạn như tội lỗi, sự dữ, những thói hư nết xấu. Tất cả những điều ấy, những vấn đề ấy khoa học và con người vẫn không làm sao giải quyết được.

ĐỨNG TRƯỚC NHỮNG VẤN ĐỀ NAN GIẢI ẤY CON NGƯỜI PHẢI LÀM GÌ?: Trước những vấn đề nan giải ấy, con người chỉ

có một cách là đến với Thiên Chúa. Đoạn Tin Mừng hôm nay muốn nói đến uy quyền của Lời Chúa: "Người giảng dạy như Đấng có uy quyền chứ không như các luật sĩ" (Mc 1, 22).

Chúa có uy quyền bởi vì Ngài dùng quyền của Ngài để giảng dạy chứ không dùng thế giá, dùng quyền của người khác. Chúa hoàn toàn khác với bọn Biệt phái và Luật sĩ luôn chỉ gò bó luật lệ theo cái nhìn, theo sự suy nghĩ của họ. Lời của Chúa là một giáo lý mới. Chính sự mới mẻ của Lời Chúa làm cho nhiều người tin nhận chúa là Đấng Cứu Thế và do đó, danh tiếng của Ngài vang dội khắp vùng Galilêa. Lời của Chúa khiến cho các thần ô uế phải vâng theo (Mc 1, 27). Do đó, Lời của Chúa có tính cách cứu rỗi. Lời của Chúa không chỉ có uy quyền lúc Chúa Giêsu đang giảng dạy nhưng Lời của Ngài đang có trong hiện tại của Giáo Hội.

ÁP DỤNG VÀO THỰC TẾ: Càng đọc Tin Mừng, càng có đức tin, chúng ta càng thấy sức mạnh của Lời Chúa và uy quyền của Chúa Giêsu. Chính vì thế ai biết đón nhận, biết tin theo, biết thực thi Lời của Chúa thì chắc chắn sẽ thoát được các bất hạnh trong đời sống, nhất là đời sống tinh thần và thiêng liêng. Chúng ta chân thành cầu nguyện như cha mẹ ông Samson, cha mẹ ông Giacóp, cha mẹ của Giuse, của Maria và của bà Anna, chắc chắn sẽ nhận được sự trợ giúp của Chúa. Do đó, sống Lời Chúa, chính là soi mình vào Chúa Giêsu: "Lời Chúa là đèn soi cho con bước. Là ánh sáng chỉ đường cho con đi" (Tv 118, 105).

Lạy Chúa, xin củng cố lòng tin cho chúng con để chúng con luôn nhận ra uy quyền và sức mạnh của Lời Chúa. Amen.

"Ai không biết Thánh Kinh là không biết Chúa Kitô"

(Lời thánh Gieronimo)

Khảo sát tội lỗi

Nhà thần học luân lý Bill Cosgrave đưa ra một số quan điểm từ thần học theo xu hướng chủ đạo về bản chất tội lỗi theo đức tin Kitô giáo.

Từ Công đồng Vatican II (1962-1965), chúng ta đã tiến bộ nhiều trong cách hiểu tội lỗi. Không phải ai cũng có khả năng “theo kịp” cách hiểu mới này. Trong bài này nói đến hoa quả chính của sự đổi mới theo cách hiểu về niềm tin Kitô giáo cơ bản này của Giáo hội.

**Chúa yêu tất cả mọi người,
không trừ một ai**

Chúng ta bắt đầu bằng cách nhìn vào một số ý tưởng và hình ảnh mà các tác giả Kinh thánh từ các thế kỷ đầu của Kitô giáo đã dùng để hiểu và giải thích tội lỗi. Rõ ràng là từ Kinh thánh và từ các thế kỷ đầu đã cố gắng hiểu tội lỗi và đã thay đổi nhiều. Thật vậy, nhiều thế kỷ qua đi, Giáo hội thấy rằng nhiều thứ không sáng tỏ và không được phát triển rộng rãi hoặc kéo dài lâu. Chúng ta theo điều này bằng cách tập trung vào cách nhìn hợp thức mới về tội lỗi

phổ biến trong Giáo hội Công giáo trong các thế kỷ qua cho tới Công đồng Vatican II.

HÌNH ẢNH THÁNH KINH

Kinh thánh không miêu tả hệ thống về tội lỗi. Hơn nữa, Giáo hội dùng các hình ảnh hoặc phép ẩn dụ để diễn tả giáo huấn, dù những thứ này không được thêm vào khái niệm thần học về tội lỗi được Giáo hội diễn tả tỉ mỉ qua các thế kỷ. Đây là một số cách hiểu về tội lỗi theo Kinh thánh.

Mất dấu: Hình ảnh này rất quan trọng đặc biệt trong Cựu ước. Điều đó có nghĩa là không đạt được mục đích hoặc thiếu Ý Chúa đối với chúng ta. Điều đó cũng có thể có nghĩa là phá vỡ thỏa hiệp giữa 2 quốc gia.

Nổi loạn chống lại Thiên Chúa: Điều này được thấy trong thuật ngữ Giao ước và được coi là sự vi phạm cá nhân hoặc nổi loạn chống lại Thiên Chúa. Điều đó gợi lên cơn giận của Thiên Chúa và đem lại hình phạt cho người xúc phạm.

Bất trung: Hình ảnh này thường được dùng trong Giao ước giữa Thiên Chúa và nhân loại. Từ đó, tội lỗi bị coi là sự bất trung với Thiên Chúa.

Bất công và tội lỗi: Ở đây tội lỗi có vẻ là sự bóp méo sự thật và thậm chí là bản chất của tội lỗi. Điều này làm tăng mức tội lỗi, làm đôi bại các tội nhân và trở nên gánh nặng không thể chịu nổi.

Một số cách ẩn dụ hoặc hình ảnh đặc biệt được thấy trong cách diễn tả của Tân ước về tội lỗi. Khi tội lỗi bị coi là hành vi cá nhân, nó cũng được coi là tình trạng của tội nhân. Tân ước muốn nâng cao sự tập trung từ những hành động tội lỗi cá nhân tới chính tội lỗi. Một người rơi vào tình trạng tội lỗi khi phạm nhiều tội riêng. Nhưng tội lỗi cũng là sức mạnh trong nhân loại. Nó thúc đẩy chúng ta phạm thêm tội lỗi và tạo sức mạnh của chính nó nhiều hơn. Thánh Phaolô đã nói rằng tội lỗi thống trị thế giới. Nhưng Tân ước đã giới thiệu Chúa Giêsu là Đấng chiến thắng tội lỗi. Ngài cho chúng ta thấy Tình yêu của Chúa Cha và do đó tội lỗi là sự khước từ Tình yêu đó.

Các hình ảnh khác về tình yêu trong Kinh thánh là sự vô trật tự, sự bất chính, sự chết, sự nói dối, sự điên rồ. Cũng nên chú ý rằng theo văn chương mà giới Phariseu đưa ra, chúng ta thấy tội lỗi được hiểu là sự vi phạm luật pháp. Cách nhìn này được coi là rất ảnh hưởng.

HÌNH ẢNH TỘI LỖI TRONG TRUYỀN THỐNG KITÔ GIÁO

Các hình ảnh quan trọng khác về tội lỗi được thấy trong truyền thống thần học Kitô giáo.

Tránh mặt Thiên Chúa: Đây là một trong các “định nghĩa” của thánh Augustinô về tội lỗi và được thánh Thomas Aquinas phát triển. Điều đó nghĩa là đặt thụ tạo nào đó cao hơn Tình yêu Thiên Chúa và tránh Thiên Chúa để quay sang thụ tạo. Nhưng điều này không dễ nhận ra trong đời sống hàng ngày, phương pháp này có thể không lợi ích lắm khi thực hành.

Tội lỗi là vết nhơ: Hình ảnh này khá thực tế khi coi tội lỗi là sự ô uế của một người. Điều này không nối tiếp trong việc phân biệt điều nào là luân lý và phi luân lý hoặc giữa tự nguyện và không tự nguyện, thế nên không sáng tỏ lắm.

Tội lỗi là bệnh tật: Hình ảnh này trở lại chính Chúa Giêsu và liên kết với các hình ảnh về tội lỗi là tình trạng và sức mạnh. Điều này đề xuất việc chữa lành là cách hiểu về sự giải hòa. Nó có thể có giá trị, dù nó có thể có những khó khăn hiện tại liên quan trách nhiệm đối với tội lỗi.

Tội lỗi là nghiện ngập: Ở đây tội lỗi có vẻ là sức mạnh có thể biến một người thành nô lệ. Theo sau có thể là sự xa lánh và phân hủy. Tránh tội sẽ là một quá trình ở đây. Điều này có thể là hình ảnh sáng tỏ nhưng có một số khó khăn, nhất là khi liên quan sự tự do và trách nhiệm. Ngoài ra, nó không thể áp dụng đối với mọi tội lỗi.

Bây giờ chúng ta đã sẵn sàng nhìn vào một số chi tiết khi hiểu về tội lỗi đối với nhiều thế kỷ đã thấy rất sáng tỏ và hữu ích qua Giáo hội. Đây là kiểu hợp thức.

HIỂU ĐÚNG VỀ TỘI LỖI

Trong cách hiểu về tội lỗi này được coi là vi phạm luật pháp, một trong Thập Giới (Mười Điều Răn). Do đó, tội lỗi được hiểu là sự bất tuân. Vì luật pháp tập trung vào những phần đặc biệt nhất, những hành động có thể nhận biết, quan điểm về luật pháp cũng tương tự. Trong quá trình đó, nó nhấn mạnh quá mức sự tội lỗi của các hành động như vậy, trong khi đánh giá không đủ mức về thực tế luân lý không dứt khoát và hữu hình như thái độ, xu hướng, giá trị, mục đích và ưu tiên. Vì vậy, các thần học gia thường nói tới cách hiểu về tội lỗi theo luật pháp là tập trung vào hành động và khuyết điểm.

KHUYNH HƯỚNG CƯỜNG ĐIỀU

Phương pháp này muốn tập trung vào các lĩnh vực đời sống luân lý Kitô giáo, nơi có những luật rõ ràng – như Mười Điều Răn, Sáu Luật Hội Thánh, luật giới tính. Cũng vậy, điều đó có xu hướng phóng đại tầm quan trọng và sự thường xuyên của tội lỗi, nghĩa là phạm tội trọng khi “bỏ lễ Chúa nhật” hoặc “phạm tội luân lý khi thủ dâm”. Hệ quả của việc nhấn mạnh thái quá này là kiểu hợp thức về tội lỗi được trình bày khinh suất tội lỗi đối với các lĩnh vực khác, nghĩa là trong các mối quan hệ và đời sống cộng đồng. Và lại, kiểu hợp thức về tội lỗi, khi nó phát triển, là rất cá nhân để coi thường nghiêm trọng về phương diện xã hội đối với tội lỗi.

LÃN LỘN GIỮA VÔ LUÂN LÝ VÀ TỘI LỖI

Nhược điểm khác của phương pháp này đối với tội lỗi là nó làm thành vấn đề – hành động – yếu tố đầu tiên trong một tội lỗi. Lúc đó điều giả định là tác nhân hành động với ý thức và tự do, là kết quả mà chúng ta có yếu tố như “phạm tội khi không giữ chay ngày thứ Sáu hoặc ngừa thai”. Nói cách khác, kiểu hợp thức về tội lỗi có xu hướng làm lu mờ cách phân biệt giữa vô luân lý và tội lỗi để coi là tội trọng khi nó không thể là thực sự. Đây là lý do mà, kiểu hợp thức về tội lỗi, ngay cả tội trọng cũng bị coi là khá bình thường trong đời sống Kitô giáo.

LÀM MẤT GIÁ TRỊ CẢ TRỌNG TỘI VÀ KHINH TỘI

Cách hiểu này về tội đã nhấn mạnh nhiều về sự phân biệt giữa trọng tội (tội trọng) và khinh tội (tội nhẹ). Cách nhấn mạnh này về tội trọng tạo ra xu hướng coi tội nhẹ là “chuyện nhỏ” mà người ta không cần lo lắng nhiều.

Nhưng không chỉ tội nhẹ bị đánh giá không đúng mức. Trong thực tế, cả tội trọng và tội nhẹ là: tội nhẹ vì nó được coi là dễ phạm và do đó mà thường xuyên phạm, là tội trọng vì nó được coi là quan trọng. Thế nên cả sự lo lắng và mối nguy hiểm của sự giảm thiểu đều phổ biến trong cách sống Công giáo với kiểu hợp thức về tội lỗi.

Cũng phổ biến trong thần học luân lý trước Công đồng Vatican II, tâm linh là sự tuân thủ pháp luật tuyệt đối và e dè

thái quá, liên quan việc bóp méo đời sống luân lý thấy dễ dàng dù tội lỗi được hiểu theo thuật ngữ pháp luật. Ngoài ra, tội lỗi của một người thường được tính theo số lần phạm và Thiên Chúa thường được tưởng tượng là một người siêu kế toán cộng gộp tất cả các hành vi nhân đức và tội lỗi để quyết định số phận đời đời của người nào đó.

HÌNH PHẠT ĐỐI VỚI TỘI LỖI

Theo cách nhìn này, hình phạt dành cho tội lỗi là tư tưởng trung tâm – hình phạt đưa ra lúc này hoặc về sau. Dĩ nhiên, Thiên Chúa là người trừng phạt và nhà làm luật, là cảnh sát và thẩm phán. Cho nên hình ảnh Thiên Chúa bị biến thành “người hăm tào”, gợi lên nỗi sợ hãi và lo lắng trong nhiều người Công giáo.

SÁM HỐI VÀ THÚ TỘI

Sám hối và kiểu hợp thức về tội lỗi đều giống nhau về cách phạm tội: Dễ dàng. Người ta có thể hoàn tất điều đó, ngay cả sau khi phạm tội trọng, trong khoảng thời gian tương đối ngắn. Xưng tội cũng thấy trong thuật ngữ pháp luật là tòa án với thẩm phán và bị cáo. Như vậy có không khí trang trọng trong bí tích mà “thẩm phán linh mục” thực hiện vai trò của mình là người chất vấn và quan tòa, và thường “kê toa” những thuốc nghiêm khắc. Hối nhân thường cảm thấy bí tích Hòa giải là một thử thách và cảm thấy “thở phào nhẹ nhõm” khi xưng tội xong.

VĨ NGÔN

Nói tóm lại, nó có thể được coi là từ cách trình bày này về quan điểm pháp luật về tội lỗi, đó là cách hiểu hợp thức về tội lỗi. Có những thuận lợi quan trọng, chẳng hạn điều đó rõ ràng và đưa ra cách nhìn khách quan về trách nhiệm luân lý và về tội lỗi. Tuy nhiên, trong thực tế vẫn đây những yếu kém và bóp méo thực tế về tội lỗi. Từ Công đồng Vatican II đến nay vẫn cần có sự canh tân thường xuyên về thần học luân lý để Lòng Chúa Thương Xót được hiểu đúng và được thể hiện đúng theo Tôn Ý Thiên Chúa.

***BBT** (Chuyên ngữ từ CatholicIreland.net)*

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Cách nhìn của trái tim

BBT (Chuyển ngữ từ *The Way of Seeing*)

Nhạc sĩ Xilin Diweng viết ca khúc "Because you love me" [Vì anh (em) yêu em (anh)]. Lời ca viết rằng: "*Nếu anh không nhìn thấy, em sẽ là mắt của anh; khi anh không thể nói, em sẽ là tiếng của anh...*". Đôi vợ chồng mù trong thôn bà ngoại tôi năm nay đã sắp sửa tám mươi tuổi, họ đã có một lũ con cháu.

Nghe bà ngoại kể lại, khi cưới nhau, chồng ngồi xe bò đi đón vợ. Tuy cô dâu chú rể đều không nhìn thấy màu sắc, nhưng chú rể vẫn sai người cuốn dây lụa điều lên đầu bò và xe bò.

Đón cô dâu về nhà, chú rể dắt tay vợ mò mẫm từ nhà trên xuống nhà bếp, mò mẫm khắp lượt các góc ngách trong gia đình. Việc khó hơn cả là múc nước ở cạnh giếng, lần nào cũng thế, hai người dắt nhau đi, vợ sờ thấy cây gỗ ở cạnh giếng, một tay ôm chặt cây, còn tay kia níu chặt tay chồng.

Chồng quỳ trên sàn giếng thả gầu xuống múc và kéo nước lên. Trong thôn có người giúp, hai người thường từ chối, họ bảo: "*Quý vị có thể giúp được một giờ chứ không giúp được chúng tôi một đời*". Cứ như thế, hai vợ chồng luôn dắt tay nhau đi gánh nước cho đến khi đứa con đầu tiên có thể gánh nổi một gánh nước. Dân làng thấy lạ, đã có mười mấy đôi trai gái trẻ trong thôn từng vì đất trơn trượt mà ngã xuống giếng, nhưng hai vợ chồng này chưa bao giờ như vậy. Càng lạ hơn là dù có đông người đang cùng nhau nói chuyện rí rả, họ vẫn có thể nhờ vào tiếng hít thở dài mà nhận ra nhau.

Họ không nhìn thấy, nhưng người ta thường nhìn thấy họ dắt tay nhau đi, dù trời mưa gió. Làm việc gì, họ cũng tay trong tay. Hình ảnh tay trong tay đã được nhiều nhà văn viết đi viết lại, và hình ảnh đó đã xuất hiện suốt nửa thế kỷ ở cái làng nhỏ bé không ai biết đến kia.

Chồng là người thổi kèn trong ban nhạc của làng, ông thường đến các đám cưới của người khác thổi những bài như "Trăm con chim nhìn Phượng hoàng", "Niềm vui đầy nhà",... Dù đi thổi kèn ở đâu ông cũng chỉ có yêu cầu duy nhất là cho người vợ mù cùng đi. Khi chồng thổi kèn, vợ chỉ lặng lẽ ngồi nghe bên chồng, dường như những điệu nhạc vui nhộn này đều là thổi cho bà. Trên khuôn mặt người vợ mù thường đỏ ửng lên khiến ai cũng cảm thấy người đàn bà mù đang ngồi lặng lẽ kia xinh đẹp khác thường.

Về sau, hai vợ chồng đã già, không bao giờ đi ra ngoài nữa, chỉ quanh quẩn trồng hoa trong sân nhà mình, các loại hoa đều tươi màu rực rỡ. Đến kỳ hoa nở, cả sân đỏ rực. Một lần ông sơ ý bị ngã què chân. Trong những ngày ông nằm viện, bà không ăn một hạt cơm vào bụng suốt 4 ngày. Bà bảo: *"Không sờ thấy bàn tay quen thuộc kia, tôi không còn hồn vía nào nữa"*.

Con cái sáng mắt cũng đã từng vui đùa hỏi ba mẹ chúng: *"Nếu Tạo hóa dành cho ba mẹ một cơ hội, liệu ba mẹ có định dùng mắt nhìn nhau không?"* Bà mẹ mù trả lời: *"Các con nhìn người bằng mắt, bố mẹ nhìn người bằng trái tim, tim sáng hơn mắt, thực sự sáng hơn mắt"*.

Người cha mù bảo: *"Dắt tay nhau một đời, có bao nhiêu đường vân trong lòng bàn tay mẹ của con đều in vào trái tim bố. Bố chưa bao giờ trông thấy một người đẹp nhất, nhưng trong trái tim bố, mẹ con là người đẹp hơn cả. Cần mắt để làm gì, mắt là thứ tham lam nhất trần đời, nhìn cái gì cũng chia ra tốt hay xấu, xinh hay không xinh, nhìn cái gì cũng muốn có cái*

đó, trên mặt người ta có một cái rỗ cũng có thể để bụng suốt đời”.

Cũng có người nêu ra ví dụ: "Nếu vợ mù trông thấy mặt chồng bị bóng thì sẽ cảm thấy thế nào?" Lại có người giả thiết: "Nếu chồng nhìn thấy hai tròng mắt vợ lõm hẳn xuống, liệu có hối hận lời mình nói không?"

Vì chúng ta có mắt nên khi chúng ta nhìn người khác, chúng ta chỉ dựa vào cách nhìn của mắt mà quên dùng trái tim. Đúng như người vợ mù đã nói: "Con mắt của trái tim mới sáng nhất, thực sự sáng nhất!".

Thi lột quần áo

Sau đây là chung kết cuộc thi "Lột quần áo nhanh nhất" dành cho các vị thần.

MC: Kính thưa quý vị, cuộc thi "Lột quần áo nhanh nhất" đã có 3 nhân vật lọt vào vòng chung kết. Sau đây là kết quả trong lần thi cuối cùng của họ...

Đầu tiên là **Thần Gió**, chỉ với cái hắt xì hơi nhẹ nhàng thần cũng đã làm cho áo của 90 người đang đi trên phố bị giạt tung ra khỏi người, tuy nhiên còn rất nhiều người mặc áo có phéc-măng-tuya làm thần gió botay.com!

Thứ hai là **Thần Mặt Trời**, với sức nóng khủng khiếp mà thần tung ra, hàng trăm người đang đi trên phố đã phải tình nguyện cởi áo vì không chịu nổi cái nóng gay gắt. Nhưng một số người nhanh chân chạy vào quán bia hơi hay cà phê máy lạnh nên cái nóng đối với họ "nhỏ như con thỏ nằm trên đồng cỏ", do đó thần đã không thể làm cho họ cởi áo ra được.

Và... thí sinh cuối cùng, thật tài tình. Với hàng ngàn người, thần chỉ cần bám vào là họ đã tình nguyện cởi áo, thậm chí lột cả quần xà lỏn và tư trang ra chỉ trong thời gian ngắn. Do đó, Ban giám khảo chúng tôi xin tuyên bố: Giải nhất cuộc thi "Lột quần áo nhanh nhất" thuộc về... **Thần Cờ bạc!** Xin một tràng pháo tay để... tống cổ thần ra khỏi cuộc sống của chúng ta. Xin cảm ơn.

Tháng Một Kính Thánh Danh Chúa Giêsu

Viễn Đông

Ý chung: Cầu cho các nạn nhân thiên tai nhận được sự an ủi tinh thần và vật chất để họ có thể tái xây dựng cuộc sống.

Ý truyền giáo: Cầu cho các Kitô hữu biết dẫn thân vì hòa bình để làm chứng cho Thánh Danh Chúa Kitô trước mặt mọi người.

Chúa Giêsu là một nhân vật lịch sử huyền thoại, độc nhất vô nhị. Sử gia H.G. Wells, người Anh, công nhận: *"Tôi là một sử gia, tôi không có niềm tin tôn giáo, nhưng tôi phải thú thật với tư cách một sử gia rằng nhà thuyết pháp nghèo kiệt xác này (penniless preacher) đến từ Nadarét lại chính là trung tâm của lịch sử. Ông Giêsu Kitô là nhân vật nổi bật nhất trong toàn lịch sử nhân loại"*. Quả thật, dù không tin ra mắt nhưng người ta vẫn ngẫm tin Chúa Giêsu là "siêu nhân" đích thực.

Kinh thánh nói về Đức Kitô: *"Ngoài Người ra, không ai đem lại ơn cứu độ; vì dưới gầm trời này, không có một danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta phải nhờ vào danh đó mà được cứu độ"* (Cv 4:12).

Theo truyền thống, Giáo hội Công giáo dành tháng Giêng để tôn kính Thánh Danh Chúa Giêsu. Qua lòng tôn sùng này, Giáo hội nhắc nhở chúng ta về **sức mạnh của Thánh Danh Đức Kitô**, đồng thời khuyến khích chúng ta **cầu nguyện nhân Danh Ngài**. Trong các lời nguyện trong phụng vụ, chúng ta thấy Giáo hội luôn kết lời nguyện bằng câu: **Chúng con cầu xin nhân Danh Đức Giêsu Kitô, Chúa của chúng con**. Giữ Thánh Danh Ngài trên đôi môi của chúng ta là cách tốt để bảo đảm rằng chúng ta luôn tiến đến gần Ngài, đặc biệt trong

tháng này. Tuy nhiên, chúng ta cũng đừng lạm dụng Thánh Danh Chúa Giêsu, vì Mười Điều Răn dạy: "*Chớ kêu tên Đức Chúa Trời vô cớ*".

Từ rất sớm, các Kitô hữu đã hiểu rằng chính Thánh Danh Chúa Giêsu có sức mạnh vô song, và gọi tên Ngài cũng là một cách cầu nguyện. Lời cầu nguyện ngắn gọn này là sự kết hợp của việc hành đạo và lời cầu nguyện của người thu thuế trong dụ ngôn người Pharisêu và người thu thuế (x. Lc 18:9-14). Có thể đó là cách cầu nguyện phổ biến nhất trong Kitô giáo Đông phương, cả Chính thống giáo và Công giáo, họ dùng "dây cầu nguyện" (sợi dây có thắt nhiều nút) tương tự như tràng hạt của Tây phương.

Ngày nay, chúng ta thường xuyên nghe tiếng kêu Thánh Danh Chúa Giêsu và thấy Tên Ngài có ở nhiều nơi, nhất là khi gặp nguy hiểm và bị hàm oan. Hàng ngày, chúng ta rất nhiều lần kêu cầu Thánh Danh Chúa Giêsu, đặc biệt lúc 3 giờ chiều, tại nhiều nhà thờ trên thế giới, điệp khúc Thánh Danh Chúa Giêsu được vang lên râm ran: "**Vì cuộc Khổ nạn Đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin thương xót chúng con và toàn thế giới**" và "**Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Ngài**". Khi lần Chuỗi Mân Côi, chúng ta cũng nhiều lần kêu cầu Thánh Danh Chúa Giêsu: "**Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con...**". Đặc biệt là khi chúng ta đau bệnh, hoặc chăm sóc bệnh nhân, Thánh Danh Chúa Giêsu không ngừng được kêu cầu: "**Giêsu...**".

Lòng sùng kính Thánh Danh Chúa Giêsu là dạng cầu nguyện ngắn gọn thể hiện lòng khao khát, đôi khi được thốt ra như một phản xạ có điều kiện. Nghĩa là Thánh Danh Chúa Giêsu được chúng ta kêu cầu nhiều lần trong ngày.

Xin hãy nghe chính Chúa Giêsu nói: "*Thầy bảo thật: anh chị em mà xin Chúa Cha điều gì, thì Người sẽ ban cho anh em nhân danh Thầy. Cho đến nay, anh chị em đã chẳng xin gì nhân danh Thầy. Cứ xin đi, anh em sẽ được, để niềm vui của anh em nên trọn vẹn*" (Ga 16:23). Chúa Giêsu nói như vậy vừa khuyến khích vừa khuyến cáo mỗi chúng ta.

Kinh cầu Thánh Danh Chúa Giêsu đã được các thánh Bernardine Siena và Gioan Capistrano biên soạn từ đầu thế kỷ XV. Sau khi diễn tả Chúa Giêsu bằng nhiều Danh hiệu và kêu cầu Ngài thương xót chúng ta, kinh cầu này có lời kêu xin Chúa Giêsu giải thoát chúng ta khỏi mọi sự dữ và các mối nguy hiểm mà chúng ta phải đối mặt trong cuộc sống.

Từ lâu, một bài thánh ca quen thuộc thường được sử dụng trong Chúa nhật XXXIV thường niên hàng năm (lễ Chúa Kitô Vua), của cố Lm Ns Vinh Hạnh, có câu: "*Khi nghe Tên Thánh Chúa Giêsu, các tầng trời bừng sáng, các tà thần chạy trốn, khắp trái đất khiếp run*". Thật vậy, ngay cả những người ngoại giáo cũng cảm thấy "có gì đó khác lạ" khi nghe hoặc nhắc đến Thánh Danh Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu được tôn xưng bằng nhiều danh hiệu: Con Thiên Chúa, Con Đấng Tối Cao, Ngôi Lời, Con Một, Con Người, Emmanuel (Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta), Con Abraham, Con Vua Đavít, Con Đức Maria, Con Thánh Giuse, Con bác thợ mộc, Con Yêu Dấu, Thánh Tử, Thiên Tử, Trưởng Tử, Linh mục thượng phẩm, Tiên tri Vĩ đại, Người Tôi tớ Đau khổ, Tội nhân, Vua các Vua, Chúa các Chúa, Đấng Cứu độ, Thiên sai, Đấng Được Xức Dầu, Chiên Thiên Chúa, Đấng Gánh Tội Trần Gian, Đấng Chặn Chiên Lành, Người Cha Nhân Hậu, Cửa Chuồng Chiên, Gốc Giessê, Cây Nho, Bánh Hằng Sống, Ánh sáng Thế gian, Sức mạnh của Người nghèo, Giao ước Mới, Thành lũy, Núi đá, Nơi Trú ẩn, Mạch suối, Tảng đá Góc tường, Đấng Bào Chữa, Người Được Tuyển Chọn, Vua Công Chính, Hoàng tử Bình an, Đường, Sự thật, Sự sống, Đầu và Cuối, Alpha và Ômêga,... Người ta tính có đến hơn 200 danh xưng dành để tôn xưng Chúa Giêsu Kitô.

Lạy Thiên Chúa, xin giúp chúng con biết tin cậy và yêu mến Thánh Danh Ngài không ngừng trong mọi hoàn cảnh, mọi nơi và mọi lúc, để chúng con nhờ chính Thánh Danh Ngài mà được cứu độ. Chúng con cầu xin nhân Danh Đức Giêsu Kitô, Thiên Chúa của chúng con. Amen.

Những Lời Khôn Ngoan

*TRÍCH TRONG NHẬT KÝ "LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI"
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska*

16 Cái lưỡi là một cơ phận nhỏ bé nhưng lại làm những điều lớn lao. Một tu sĩ không giữ tinh lặng thì chẳng bao giờ đạt đến thánh thiện; tức là không bao giờ nên thánh... Tôi đã thấy nhiều linh hồn dưới những tầng sâu hỏa ngục vì chỉ không giữ tinh lặng; họ cho tôi biết như thế khi tôi hỏi về nguyên nhân trầm luân của họ. Đây là linh hồn của các tu sĩ. Lạy Chúa tôi! Thật đớn đau khi nghĩ rằng lẽ ra họ đã được lên thiên đàng, mà còn là những vị thánh nữa. Tôi run rẩy khi nghĩ đến phải trả lẽ về cái lưỡi của mình. Có sự sống mà cũng có sự chết ở nơi cái lưỡi. Đôi khi chúng ta giết người bằng lưỡi: chúng ta là những kẻ giết người thật sự. Thế mà chúng ta vẫn coi đó là chuyện nhỏ hay sao? Tôi thật sự không hiểu nổi những lương tâm như thế (NK 118 – 119).

17 Một linh hồn tự sức mình chẳng thể làm được gì cả, nhưng với Chúa, nó có thể làm được mọi sự. Con số các linh hồn luôn luôn tỉnh thức với các ơn Chúa rất ít ỏi, con số các linh hồn trung thành với các ơn soi động ấy lại còn ít ỏi hơn nữa. (NK138)

18 Tình yêu chỉ có một điều cần thiết để làm thỏa lòng Thiên Chúa: đó là làm những việc nhỏ mọn nhất vì tình yêu, tình yêu và luôn luôn là tình yêu. (NK 140)

19 Những khó khăn không làm linh hồn kinh hãi: nhưng có thể nói đó là lương thực hằng ngày của họ. Những

đau khổ không làm linh hồn khiếp sợ hoặc hoảng hốt vì một chiến binh thường xuyên xông pha trận tuyến không hề hoảng sợ trước tiếng gầm thét của đại bác. Không những không hoảng sợ, linh hồn còn lắng tai để xác định kẻ thù từ đâu xông đến để tiêu diệt chúng. (NK 145)

20 Để được Thánh Thần Thiên Chúa hoạt động trong linh hồn, cần phải có sự bình an và tịnh tâm. (NK 145)

21 Nhờ các hình thức cầu nguyện, linh hồn tự vũ trang cho cuộc chiến. Không một linh hồn nào không buộc phải cầu nguyện, bởi vì mọi ân sủng đều đến với linh hồn qua cầu nguyện. (NK 146)

22 Con đường thênh thang đầy cát mịn và hoa lá, tràn đầy lạc thú, tiếng nhạc và mọi trò tiêu khiển. Người ta đi lại trên con đường ấy múa hát và vui vẻ. Họ đã đi đến cùng đường mà không biết. Và ở cuối con đường này là một vực thẳm kinh khủng, tức là hỏa ngục. Các linh hồn sa xuống đó một cách mù quáng: họ đi thế nào thì sa xuống đó như vậy. Và con số ấy rất đông, không thể đếm xuể. (NK 153)

23 Một con đường nữa, đúng ra là một nẻo hẹp, rải rác đầy gai góc và đá sỏi: những người đi trên con đường này khóc lóc vì đủ loại đau thương ập xuống trên họ. Một số người ngã xuống trên sỏi đá, nhưng lập tức đứng dậy và tiếp tục đi. Ở cuối con đường này là một khu vườn lộng lẫy chan chứa mọi hạnh phúc, và tất cả các linh hồn này đều được vào nơi ấy. Ngay lúc đó, họ quên hết mọi đau thương của mình. (NK 153)

24 Trong cơn xao xuyến bồi hồi, Người cầu nguyện càng khẩn thiết hơn (Lc 22:44). Ta cần phải kiên trì trong cầu nguyện và thường thì phần rỗi chúng ta tùy thuộc

vào lời cầu nguyện khó khăn ấy. (NK 157)

25 Mỗi khi muốn Cha được hạnh phúc, con hãy nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la khôn dò của Cha. (NK 165)

26 Ai không lợi dụng những ơn nhỏ, sẽ không được lãnh nhận những ơn lớn. (NK 165)

27 Nguyên nhân của những cuộc thử thách, vì Chúa muốn vun trồng nhan đức nơi một linh hồn. (NK 166)

28 Hỡi ái nữ của Cha, con hãy nói cho các linh mục về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Cha kêu gào đòi được phụng phát; Cha muốn trào đổ mãi cho các linh hồn; trái lại, các linh hồn lại không muốn tin vào lòng nhân lành của Cha. (NK 177)

29 Sự thánh thiện của Chúa thật cao vời đến độ mọi quyền thần và dũng thần đều run rẩy trước Thánh Nhan Người. Các thiên thần tinh sạch nhất còn phải che mặt và mất hút trong niềm khâm sùng bất tận. Tôi hiểu rằng tình yêu và Lòng Thương Xót là ưu phẩm lớn lao nhất trong mọi ưu phẩm của Thiên Chúa. (NK 180)

30 Cha ước mong con hãy hiểu biết sâu xa hơn nữa về lòng yêu thương các linh hồn đang nung nấu trong trái tim Cha, và con sẽ hiểu được.

NHẬT KÝ CÔNG TÁC TỪ THIỆN MÙA VỌNG

Maria Thúy Lan

1. Chúa nhật, 04/12/2011

Hơn 19 giờ xe bắt đầu khởi hành chở cộng đoàn LCTX TGP Saigon đi hành hương và công tác từ thiện ở Kontum, Pleiku, đồng thời tham dự lễ khánh thành nhà thờ Kom Son Luh. Xuất phát từ nhà thờ Tân Định trực chỉ quốc lộ A1, nhưng vì cầu Saigon đang sửa chữa, xe phải đổi hướng đi qua đường hầm Thủ Thiêm, bà con trên xe được một dịp ngắm thành phố hoa lệ nhộn nhịp vào buổi tối và đường hầm Thủ Thiêm mới được khánh thành cách đó không lâu.

Khi xe đến Thủ Đức, đoàn hành hương tiếp tục đón thêm khách và tặng vật của các vị ân nhân nữa (muối, nước mắt, nước tương,...). Trên xe chật ních người và hàng hóa, dù vậy nhưng tất cả đều vui vì ai cũng hiểu hy sinh một chút sự thoải

Dùng cơm lam tại Gx Kon Som Luh

nước tương, và đặc biệt là muối.

2. Thứ Hai, 05/12/2011

Tại ngã ba Lasoa, thôn 5, xã JBang, Dakdoá, Pleiku, Gia Lai, đoàn dừng chân chờ sơ Dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ Các Giáo Hữu đến để nhận gạo, mì tôm, nước mắt, quần áo,...

mái cá nhân mà đổi được sự no ấm cho đồng bào dân tộc vào mùa Giáng sinh thì ai cũng đồng tâm nhất trí.

Trong chuyến đi này, các vị ân nhân đã rộng tay đóng góp 2 tấn gạo, 50 kg kẹo trái cây, 40 kg bánh, mì gói, tập vở, quần áo, nước mắt,

Đến Buôn Ma Thuột, đoàn ghé Tòa Giám Mục và được Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản tiếp đón, ngài giới thiệu sơ lược về tình hình Giáo phận, quan niệm sống của người dân tộc: *"Đất đai là lẽ sống của người dân tộc, nhưng không như người Kinh có thói quen biết phòng xa, biết tích lũy, nên khi kinh tế khó khăn thiếu thốn 1 hay 2 tháng thì người Kinh vẫn thích nghi được, còn người dân tộc thì chưa thích nghi với cách tích lũy, khi đói thì vào rừng hái lá, lấy củ mà ăn... Nhìn họ, thấy họ thiếu thốn nhiều quá nên ngày nay, chúng tôi đang tập cho họ cách làm việc và tích lũy. Tuy nhiên, có tình trạng một số người Kinh xấu, cho vay một tạ gạo lại lấy một tạ cà phê (!). Mong cho người Công giáo biết mở lòng ra mà chia sẻ với người dân tộc"*.

Một số người dân tộc ở Gx Ninh Đức chờ để nhận quà cứu trợ

Rời Buôn Ma Thuột, đoàn hành hương tiến về Kontum, đến nhà thờ Ninh Đức của cha Huy (cha phó). Nhìn các giáo dân người dân tộc đã đợi sẵn ở sân nhà thờ mà chạnh lòng, thấy thương quá là thương!

Đoàn hành hương chuyển ngay các phần quà vào trong sân và cùng với cha Huy phân

phát cho các giáo dân.

Sau buổi cơm trưa, với món cơm lam vừa ngon vừa lạ của người dân tộc đoàn hành hương chia tay cha Huy và đến nhà thờ Kon Som Luh thì trời đã tối. Cha Hòa (chánh xứ) hướng dẫn đoàn đến nghỉ ngơi tại một nhà giáo dân cách nhà thờ khoảng 1 km.

3. Thứ Ba, 06/12/2011

9 giờ sáng, tất cả tập trung về nhà thờ Kon Son Luh tham dự lễ khánh thành do Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh, Giám Mục Kontum, chủ tế. Trong bài giảng, ngài nói: *"Có nhiều điều chúng ta phải suy nghĩ khi tham dự khánh thành ngôi nhà thờ mới"*.

Ngài nhấn mạnh vài điểm cần suy nghĩ:

– Tạ ơn Chúa cho Kon Son Luh có ngôi nhà thờ mới, giáo dân không còn phải ngồi nơi nhà thờ ọp ọp nữa.

Một số người dân tộc tại Gx Kon Son Luh nhận quà cứu trợ

– Xin hết lòng cảm phục anh chị em và cha xứ cùng nhiều ân nhân đã đóng góp để sớm hoàn thành ngôi nhà thờ mới tốt đẹp này.

– Không khỏi buồn lòng khi nhiều nơi trong giáo phận không có một cái chòi để dâng lễ vì không có phép để xây dựng.

– Lại có nhiều Nhà Thờ (tâm hồn) không dành cho Chúa, vì chính cuộc sống của họ không làm gương cho những người bên cạnh.

– Sau cùng, chuyện đáng buồn là một số anh chị em là dân của Kon Son Luh lại không về tham dự thánh lễ khánh thành này. Ngày xưa, nhà thờ còn ọp ọp, anh chị em đã cùng nhau học hỏi Lời Chúa, cầu Thánh Thể, hôm nay sao lại không có mặt? Chúng ta cùng một đức tin, cùng một Thiên Chúa, hãy sống làm sao để khi có ai nhìn vào đều biết rằng tất cả chúng ta cùng là con cái của Thiên Chúa. Xin Chúa Thánh Thần liên kết anh chị em lại như trước đây thì niềm vui mới trọn vẹn.

Trước giờ chia tay Gx Kon Son Luh. Người cầm micro là cha Huy, phó xứ

Sau thánh lễ đoàn hành hương chia nhau phân phối các bản kinh (dạng gấp bốn) và linh ảnh Lòng Chúa Thương Xót cho anh chị em người dân tộc.

14 giờ 30, trước khi rời khỏi Kon Son Luh để đến với Đức Mẹ Măng Đen, đoàn đã trao cho cha Việt (Gx Konjedreh) và cha Hòa (Gx Kon Son Luh) 1.200

phần quà (bánh, kẹo, tập sách, quần áo và số tiền do các ân nhân gửi tặng) cho các trẻ em mồ côi.

Buổi tối, sau khi viếng Đức Mẹ Măng Đen về, đoàn nghỉ tại Dòng Thánh Phaolô PleiChuet, được các sơ đón tiếp rất chu đáo.

4. Thứ Tư 07 /12/2011

Đoàn chụp hình với
Sơ dòng Thánh Phaolô Pleichuet

Đoàn tham dự thánh lễ sáng và chia tay với các sơ Dòng Thánh Phaolô PleiChuet, được thầy Năng hướng dẫn đến thăm nghĩa trang “cánh đồng nhi”, nơi cha Đông chôn cất các thai nhi. Đoàn hành hương tiếp tục hành trình, được thầy Năng dẫn đến ghé thăm nhà thờ Đức An (Pleiku, Gia Lai) gặp cha Thượng, chính xứ và là giám đốc Đại chủng viện Kontum, và được ngài cho xem tượng Chúa Giêsu Oản Oại trên Thánh Giá rất “độc đáo”.

Theo chương trình, đoàn sẽ về Saigon đúng hôm nay, nhưng sợ xe chạy đêm khuya khi bác tài mỏi mệt, cả đoàn nhất trí ở lại và ngủ đêm tại Dòng Nữ Vương Hòa Bình.

5. Thứ Năm 08/12/2011

Buổi sáng, đoàn tham dự thánh lễ kính trọng thể Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội tới 7 giờ, và rời Dòng Nữ Vương Hòa Bình sau khi trao đổi số ĐT và email với sơ Trọng (người phụ trách 2 làng cù và 14 cộng đoàn trải dài từ Bình Phước, Đắc Nông, Đắc Lắc). Sơ Trọng đề nghị đoàn hỗ trợ cho công việc như sơ cần 40 Thánh Giá, sách Tân Ước, quần áo, gạo, mì gói,... Đoàn hành hương hứa khi nào về sẽ phổ biến các đề nghị của sơ với CĐ LCTX TGP Saigon, hy vọng được sự hỗ trợ nhiệt tình của tất cả các CĐ LCTX.

*Hồng ân Thiên Chúa bao la
Muôn đời con sẽ ngợi ca Ông Người*

TIN TỨC – SINH HOẠT

BAN PT CD LCTX TẶNG QUÀ CHO CÁC EM THIẾU NHI

Kết hợp với công tác phát triển LCTX ngoài Giáo phận, trong ba ngày 14, 15 và 16/12/2011, Ban Phát triển (PT) CD LCTX GP Sài Gòn đã đến Giáo xứ Hiếu Nhơn và Giáo xứ Xuân Hiệp thuộc Giáo phận Vĩnh Long. Tại những nơi này, Ban PT đã trao tặng cho các em thiếu nhi:

- Gx Hiếu Nhơn: 22 cặp cánh Thiên Thần và một số bánh kẹo

- Gx Xuân Hiệp: 35 cặp cánh Thiên Thần và một số bánh kẹo

Ngoài ra, Ban PT cũng gửi tặng Dòng Mến Thánh Giá Qui Nhơn 50 cặp cánh Thiên Thần và một số bánh kẹo

Xin cảm ơn các Quý ân nhân đã giúp đỡ để Ban PT chúng tôi có điều kiện thực hiện những nghĩa cử bác ái này.

THÁNH LỄ TẠ ƠN LCTX TẠI GIÁO XỨ TÂN ĐỊNH

**Đức Cha Giuse Châu Ngọc Tri,
Giám mục Đà Nẵng
Chủ tế Thánh lễ Tạ Ơn LCTX**

Vào lúc 15 giờ ngày 09/12/2011, khoảng 400 người đã đến tham dự thánh lễ tạ ơn LCTX tại nhà thờ Tân Định. Thánh lễ do Đức Giám mục Giuse Châu Ngọc Tri (Giám mục Đà Nẵng, đặc trách mục vụ gia đình) chủ tế. Cùng đồng tế còn có linh mục Giacôbê Nguyễn Văn Phượng, Dòng Đa Minh.

Trước thánh lễ, lúc 14 giờ 30, mọi người cùng lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót.

Trong bài giảng, ĐGM lưu ý mọi người: "Tôn kính LCTX là con đường sống của chúng ta. Vì thiếu tình yêu thương nên gia đình đổ vỡ, xã hội suy đồi. Hãy sống LCTX, không chỉ trao LCTX

cho nhau mà còn phải trao LCTX cho những người chưa nhận biết Chúa". Ngài dẫn chứng bằng gương thánh tử đạo Anrê Phú Yên.

Cũng theo lời giảng của ĐGM: ngày xưa thường có Tiếng Chuông Truyền Tin lúc 12 giờ trưa, nay có Tiếng Chuông Lòng Chúa Thương Xót lúc 3 giờ chiều. Qua thánh nữ Faustina, Chúa Giêsu đã hứa: "Không ai phải thất vọng khi kêu cầu Lòng Thương Xót của Cha". Đó là bảo chứng tuyệt vời!

Trước khi kết lễ, ĐGM đã ban ơn toàn xá cho mọi người. Thánh lễ kết thúc lúc 16 giờ 15.

Được biết, Gx Tân Định thường xuyên tổ chức những buổi hiến máu nhân đạo. Và ngày 11-12-2011, Chúa nhật III mùa Vọng, Gx cũng có buổi hiến máu nhân đạo bắt đầu từ 7 giờ sáng. Đây là một việc làm đầy tính nhân bản, tốt đạo và đẹp đời. Gx Tân Định còn có một phòng khám đa khoa đã

hoạt động từ nhiều năm qua.

NỖI TẾT NIỀM XUÂN

Còn có bao người chẳng đón Xuân
Họ không muốn Tết bởi thêm phiền
Ước mơ mơn mõi mà không được
Thao thức khát khao chỉ khổ thêm
Tết đến làm gì cho tủi phận
Xuân về chi vậy để phân vân
Giêsu nghèo khó xin thương xót
Cho họ phút giây hưởng chút Xuân

Viễn Dzu Tử

VÀI NÉT CÔNG CUỘC TRUYỀN GIÁO TẠI TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN XƯA VÀ NAY

*(Tham luận của Ban Loan Báo Tin Mừng Giáo Phận Sài Gòn
nhân dịp Công Nghị Giáo Phận 21 - 26 /11/2011)*

Sau đây là một số hình thức Loan Báo Tin Mừng (Truyền giáo) đã thực hiện tại Giáo Phận Sài Gòn đem lại những kết quả tốt đẹp.

I. Truyền giáo theo lề lối truyền thống

1. Thời các vị Thừa sai Paris:

Các ngài mua những thửa đất, dựng nhà và mời các nữ tu, thường là nữ tu Mến Thánh Giá, nữ tu dòng Thánh Phaolô v.v... đến sống tại các địa điểm ấy để:

- Dạy giáo lý cho người Việt cũng như giúp đỡ các thừa sai ngoại quốc
- Mở lớp dạy chữ cho trẻ em Công Giáo cũng như lương dân trong miền⁽¹⁾, đồng thời dạy luôn giáo lý cho tất cả.

Khi những thừa sai đã hiểu tiếng Việt, và dân cư trong vùng biết đọc, biết viết tiếng Việt thì các thừa sai xuất bản những cuốn tự điển, phiên dịch những sách Cựu - Tân Ước và Truyện các thánh ra Việt ngữ kèm theo nhiều hình ảnh. Nhà in Tân Định đã được lập ra theo mục đích này⁽²⁾. Đó là mối quan tâm đặc biệt về giáo dục văn hóa trong sứ vụ Loan Báo Tin Mừng.

Khi các vị thừa sai thấy giáo dân đông số, thì các vị xây nhà thờ, trường học và tìm nghề cho dân sinh sống. Giáo xứ Xóm Chiếu đã được hình thành theo phương thức này. Vì giáo dân được các thừa sai giúp phát triển nghề dệt chiếu nên gọi là Xóm Chiếu.

2. Phương pháp truyền giáo của Quý Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Bình, Đức Cha Nicola Huỳnh Văn Nghi, Phanxico Xavie Trần Thanh Khâm, Cha Nguyễn Tri Phương: Các ngài mua những căn nhà nhỏ trong xóm lao động làm nơi cử hành Phụng Vụ cho giáo dân trong xóm. Đó là trường hợp của Giáo xứ Chánh Hưng, Bình An, Giáo xứ Bàn Cờ, Sài Gòn, Giáo xứ Phú Lộc, Phú Nhuận.

3. Phương pháp "Nhà nguyện - Lớp học":

Căn nhà xây một lầu, một trệt. Tầng trệt ban ngày dạy chữ, ban tối dạy giáo lý. Tầng trên làm Nhà nguyện dâng lễ hàng ngày. Đây là những giáo điểm trở thành những giáo xứ nhỏ, như: Phú Xuân, Xóm Chùa, Vườn Chuối

4. Phương pháp: "Nhà bác ái"

Đức Cha Huỳnh Văn Nghi mua những căn nhà giữa xóm lao động để hoạt động bác ái, phát thuốc hàng tuần hoặc hàng ngày, nhưng ban tối thì có giờ dạy Giáo lý và Chúa Nhật có dâng lễ. Đó là trường hợp Giáo xứ An Phú, Xóm Chiếu, Giáo xứ Giuse, Giáo xứ Thánh Tâm, Thủ Thiêm, Giáo xứ Bình Thọ, Thủ Đức.

5. Các Cha Dòng Chúa Cứu Thế đã biến nhà nuôi các trẻ em khuyết tật thành Nhà thờ để dâng lễ Chúa Nhật với sự tham dự của giáo dân lân cận. Rồi nhờ sự hiệp thông của các đoàn thể giáo dân, đóng góp nhân lực và tài lực đã xây được Thánh đường nhân dịp Mừng Đức Hồng Y GB. Phạm Minh Mẫn 70 tuổi. Đó là giáo điểm An Thới Đông, huyện Cần Giờ.

6. Cách làm của Đức Cha Louis Phạm Văn Năm, Cha Antôn Phùng Quang Mạnh và Cha Phaolô Võ Văn Bộ khá đặc biệt. Các ngài dựng một cây thánh giá nơi vùng đất trống, thậm chí đầy rác rưởi, sau đó dựng một căn nhà lá và giáo dân dọn dẹp vệ sinh để có chỗ ngồi đọc kinh, và căng tấm bạt để dâng lễ ngày Chúa Nhật. Đó là trường hợp Giáo xứ Vườn Xoài những ngày

mới thành lập, và Trung tâm Fatima Bình Triệu với cây Thánh Giá bằng ống sắt của Cha Phaolô Bộ.

Đó là những ví dụ cụ thể của một thời mà sứ vụ truyền giáo nhấn mạnh vào việc mở mang các giáo điểm, để từ đó thúc đẩy việc rao giảng Tin Mừng cho các “thành thị, làng mạc” mà tác nhân Tin Mừng là những linh mục, nam nữ tu sĩ, đặc biệt các nữ tu dòng Mến Thánh Giá trên khắp nước Việt Nam.

Đề nghị (1): *Kêu gọi đóng góp tài chánh và đào tạo nhân sự để tạo lập những Giáo điểm mới.*

II. Phương pháp hiện đại và Tân Loan Báo Tin Mừng

1. Mục Vụ Truyền Thông là một lĩnh vực truyền giáo mới, đòi hỏi đầu tư nhiều nhân lực và vật lực. Những hoạt động của ban này cùng với các ban như ban Văn Hóa, ban Công lý – Hòa bình là những phương thức mà ta có thể gọi được là Tân Loan Báo Tin Mừng.

2. Kỹ Thuật Truyền Thông đại chúng (Mass Media) đã được nhiều bạn trẻ hôm nay quan tâm đặc biệt. Họ đã lập những website, viết blog... họ đã lập một “mặt bằng mới” để rao giảng Tin Mừng với sự đồng hành của các linh mục, tu sĩ và những người quan tâm.

3. Trung tâm Mục Vụ: Được thiết lập để huấn luyện giáo dân Tân Loan Báo Tin Mừng trong nhiều lĩnh vực khác nhau: Chính trị, giáo chức, nghệ sĩ, thầy thuốc, di dân, giới trẻ, các bà mẹ, thiếu nhi dưới hình thức các lớp học hoặc nói chuyện hội thảo...

4. Mục Vụ Di Dân: Nhiều linh mục đã giúp đỡ di dân sống đạo, tìm nhà trọ, dạy và tìm nghề, mở lớp dạy các thiếu nữ giúp việc nhà. Khi có nhiều gia đình di dân cư ngụ thì nhiều cha sở đã mượn hoặc mua một mảnh đất để lập ngôi nhà nguyện cho họ, rồi dần dần biến thành giáo điểm, giáo xứ. Đó là trường hợp giáo xứ Thiên Ân I, giáo điểm Thiên Ân II, giáo điểm Hiệp Phước, Nhà Bè và giáo điểm Bình Trường, Cần Giờ.

5. Đôi thoại liên Tôn Giáo được coi là Tân Loan Báo Tin Mừng, nhất là hiện nay người Công giáo chỉ là thiểu số. Có những cuộc gặp gỡ giữa các chủng sinh và các tu sĩ nam nữ Phật giáo, để trao đổi những hiểu biết về đời sống dâng hiến theo truyền thống của mỗi tôn giáo.

Nhiều gia đình Phật giáo có con làm linh mục, tu sĩ Công giáo.

6. Loan Báo Tin Mừng bằng đời sống chứng nhân: Bà con lương dân nhìn thấy người Công giáo thờ phượng Thiên Chúa, nghe lời giảng dạy của các linh mục, vợ chồng trung tín thuận thảo, con cái hiếu đạo, không chửi thề đánh lộn, không cờ bạc say sưa, không tiêm nhiễm tệ nạn, gia đình đầm ấm yên vui. Người không Công giáo coi đó như mẫu gương sống đạo làm người thật sáng.

7. Loan Báo Tin Mừng kết hợp với Bác Ái Xã Hội: Những tín hữu Công giáo khi thực hiện Bác Ái Xã Hội theo giáo huấn của Hội Thánh đã tạo nên một hình thức Loan Báo Tin Mừng hiệu quả, dù đôi khi không mang danh nghĩa Công giáo trong những dịp hợp tác với các tôn giáo bạn, hoặc với chính quyền địa phương trong các công tác xã hội, như xây dựng nhà tình thương, giúp đỡ những người già yếu neo đơn, những người tàn tật, nghèo khổ, các trẻ em mồ côi và những bà mẹ "bất đắc dĩ"... Nhất là phong trào giúp đỡ các bệnh nhân HIV của các linh mục, tu sĩ, và các y bác sĩ Công giáo.

Đề Nghị (2): Tạo cơ chế về nhân sự và hoạt động để phục vụ cho kế hoạch Loan báo Tin Mừng trong Giáo phận.

LỜI KẾT

Ngày nay công cuộc Tân Phúc Âm Hóa mà Đức Thánh Cha kêu gọi, đang được Giáo hội toàn cầu hưởng ứng. Giáo phận chúng ta cũng nhiệt tình cố gắng Loan Báo Tin Mừng với một

“**niệt tình mới**”, một “**biểu hiện mới**” và những “**phương thức mới**”. Tất cả đều nhờ bởiƠn Chúa Thánh Thần thúc đẩy và hướng dẫn. Chúng ta không ngừng dâng lời **cầu nguyện** kèm theo những **đóng góp**, và **dấn thân** để thực hiện sứ vụ này.

Ban Loan Báo Tin Mừng Tgp. Saigon

- (1) Extraits des rapports annuels des Eveques de Cochinchine Occidentale au Superieur des Missions Etrangeres de Paris
- (2) Rapport de 1895, Mgr. Depierre ; “Notre imprimerie de Tan Dinh a donne plusieurs ouvrages utiles...elle imprimerie le Grand Dictionnaire annamite-francaise, qui aura pres de 1000 pages...Ce sera l’ouvrage le plus complet et le plus parfait que nous ayons dans ce genre”.

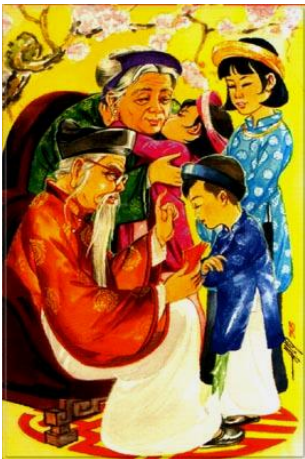
Có người đã kể lại lý do và động lực thúc đẩy ông theo đạo như sau: "Tôi đau rất nặng, người ta đưa tôi vào bệnh viện, không ai chăm sóc tôi cả ngoài một chị y tá, chị tỏ ra rất tốt và tận tình giúp đỡ tôi. Một đêm kia, trời đã rất khuya, tôi thấy chị quỳ gối im lặng trong phòng, tôi hỏi: "Chị quỳ làm gì thế?". Chị trả lời: "Tôi cầu nguyện cho ông". Chỉ mấy tiếng đó thôi đủ làm cho tôi bấy lâu không biết Chúa, bây giờ được biết Chúa, tôi thấy Chúa nơi người chị y tá ấy. Giữa những đau khổ thể xác và tinh thần, nhờ sự săn sóc đầy tình người và những lời cầu nguyện đầy yêu thương của chị y tá ấy, tôi đã gặp Chúa"

DIỄN ĐÀN

Chuyện Tết ngày Xuân

Thom. Aq. Trầm Thiên thu

"Anh cho em mùa Xuân, nụ hoa vàng mới nở, chiều Đông nào nhung nhớ. Đường lao xao lá đầy, chân bước mòn hè phố, mắt buồn vin ngọn cây. Anh cho em mùa Xuân, mùa Xuân này tất cả, lộc non vừa trẩy lá. Lời thơ ru cõi đời, bầy chim lùa vạt nắng, trong khói chiều chơi với..." (Anh Cho Em Mùa Xuân – nhạc: Nguyễn Hiền, thơ: Kim Tuấn).

Tết tấu nhẹ nhàng mà vẫn rộn ràng đưa hơi thở mùa Xuân vào cuộc sống. Đây là một ca khúc Xuân rất quen thuộc và dễ thương, ca từ đẹp và giai điệu cũng đẹp. Trong ca khúc này có động từ "cho" được lặp đi lặp lại, nói lên lòng quảng đại chứ không ích kỷ chỉ muốn "nhận", vì "cho" (tặng, biếu) là một động từ quan trọng trong cuộc sống thường nhật.

Khi có chuyện gì phấn khởi, người ta thường nói "vui như Tết" hoặc "Tết nhất". Điều đó chứng tỏ là Tết rất vui, luôn được mong chờ, luôn là ngày "nhất" trong năm. Ngày Tết, với trẻ em là niềm khao khát và vui mừng, với người lớn là trách nhiệm và bổn phận – và đôi khi có người không mong Tết, vì Tết đối với họ có thể buồn hơn ngày thường.

Đông lạnh qua, Xuân ấm đến, đó là quy luật tự nhiên của đất trời. Mùa Xuân là mùa của sự sống, cây cối nảy lộc, đơm bông, thể hiện tính trẻ trung và đổi mới. Mùa Xuân còn là dịp đoàn tụ, yêu thương, tha thứ, cùng tận hưởng và chia sẻ niềm hạnh phúc. Gặp nhau, ai cũng tay bắt mặt mừng, có gì sai sót trong năm cũ cũng bỏ qua hết, và trao nhau những lời chúc tốt đẹp nhất. Đó là "tổng cựu, nghinh tân", đặc biệt trong giây

phút thiêng liêng nhất: Giao thừa. Ngày xưa, đêm giao thừa còn được gọi là đêm trừ tịch – khoảng thời gian thiêng liêng nhất trong năm, khi các gia đình sum họp, chuẩn bị đón năm mới với những điều tốt lành sẽ đến và tiễn trừ năm cũ với những muộn phiền đã qua.

Trong giây phút giao thừa, các gia đình lập bàn thờ cúng tổ tiên, khói nhang nghi ngút, bánh trái đầy bàn. Người ta thường đặt trên bàn các loại trái cây như: Mãng cầu, dứa, đu đủ, xoài; theo phát âm tiếng Nam bộ là "cầu vừa đủ xài". Như vậy, kể ra người ta cũng không tham lam, còn giữ được "nhân chi sơ tính bản thiện". Người có máu khô hài thì nói là bày trên bàn 4 thứ: Chôm chôm, xoài, cái líp, cái gác baga; nghĩa là "chôm chia để xài líp baga" (xài líp baga là xài thoải mái). Dù chỉ đùa vui, nhưng chứng tỏ con người đã... biến chất "thiện". Người ta còn bói Kiều và làm những nghi lễ trừ ma quỷ, người Công giáo cũng có thói quen đạo đức là rẩy nước phép quanh nhà để trừ ma quỷ. Người Việt có tục lệ tốt đẹp:

Xuân về, mừng Một tết Cha

Mừng Hai tết Chú, mừng Ba tết Thầy

Mừng Một tết Cha – Người Á Đông nói chung và người Việt nói riêng, truyền thống "uống nước nhớ nguồn" được tôn trọng, đó một truyền thống tốt đẹp đầy tính nhân bản. Tổ tiên, ông bà, cha mẹ là những người thân có công lao lớn đối với chúng ta, thế nên chúng ta phải dành "ưu tiên số một". Thật vậy, đó không chỉ là nghĩa vụ của mọi người theo phần đời, vì "chim có tổ, người có tông, sông có nguồn", mà còn là nghĩa vụ theo Công giáo, vì Thiên Chúa đã dạy: "*Hãy thảo kính cha mẹ*" (x. Hc 3:1-16). Nghĩa vụ thì phải làm, nhưng đồng thời có lợi cho chính mình: "*Ai thờ cha thì bù đắp lỗi lầm, ai kính mẹ thì tích trữ kho báu. Ai thờ cha sẽ được vui mừng vì con cái, khi cầu*

nguyện, họ sẽ được lắng nghe. Ai tôn vinh cha sẽ được trường thọ, ai vâng lệnh Đức Chúa sẽ làm cho mẹ an lòng” (Hc 3:3-6). Và Thiên Chúa cũng cảnh báo: “Ai bỏ rơi cha mình thì khác nào kẻ lộng ngôn, ai chọc giận mẹ mình, sẽ bị Đức Chúa nguyện rủa” (Hc 3:16).

Mồng Hai tết Chú – Đó là các thân bằng quyến thuộc, là họ hàng Nội Ngoại, là xóm giềng, là bạn bè, là ân nhân,... Sống trên đời không ai có thể là một ốc đảo, vì cuộc sống là một xã hội, không trực tiếp liên hệ thì cũng gián tiếp liên hệ bằng nhiều cách. Người này có liên đới với người kia, dù có thể chỉ là một ánh mắt hoặc thái độ, thậm chí có thể chỉ qua ý nghĩ. Người này có trách nhiệm và bổn phận với người kia, dù là người dưng nước lã, dù là người chưa biết mặt quen tên. Hãy tết nhau bằng cách luôn triệt để tôn trọng nhân vị, nhân phẩm và nhân quyền của nhau.

Mồng Ba tết Thầy – Thời phong kiến áp dụng trật tự xã hội: Quân – Sư – Phụ. Ở đây chúng ta không nói chuyện “thứ tự trước sau” mà chú trọng tầm quan trọng của 3 cấp bậc. Trong đó người thầy được đề cao theo tinh thần “tôn sư trọng đạo”, và người Việt cũng khuyên: *“Muốn con hay chữ hãy yêu lấy thầy”*. Hán Việt dùng từ Sư Phụ, người thầy không chỉ là người dạy mà còn được coi như “phụ mẫu”. Thế nhưng ngày nay người ta không còn coi trọng lòng “tôn sư trọng đạo”, đó là dấu hiệu sa sút đạo đức!

Tết nhau không hẳn là món quà cáp bằng vật chất, có “khả năng” tết nhau một chút lễ vật thì cũng tốt, nhưng đừng câu nệ “quà cáp” mà “biến chất”, quan trọng nhất là cởi mở gặp gỡ nhau với cả tấm lòng, tết nhau bằng những ước muốn tốt đẹp, những lời cầu chúc chân thành, những lời cầu nguyện thành tín. Tiếng Việt thật thú vị khi dùng từ “gặp gỡ”: Gặp nhau thì phải “gỡ bỏ” mọi vướng mắc, không “gỡ” thì không thể nào “gặp” được. Đó là cách sống tích cực theo đạo làm người và theo tôn giáo của mỗi người.

Người Công giáo có “quy ước” riêng của Giáo hội đối với 3 ngày Tết:

*Mồng Một cầu xin Thiên Chúa
Ban cho thế giới bình an
Thể lý cũng như tâm hồn
Kiên vững niềm Tin, Cây, Mến*

Bình an là điều luôn cần thiết đối với mọi người trong mọi thời và mọi nơi. Muốn sống bình an thì bạn phải tạo hòa bình xã hội, bạn không thể bình an khi xã hội rối loạn hoặc tinh thần chán nản. Bình an trước tiên là sức khỏe – tinh thần và thể lý. Đúng như tục ngữ nói: "*Sức khỏe là vàng*". Đó là hệ lụy tất yếu vậy!

*Mồng Hai thành tâm khẩn nguyện
Xin cho mùa màng bội thu
Công ăn việc làm thuận hòa
An tâm không phải thao thức*

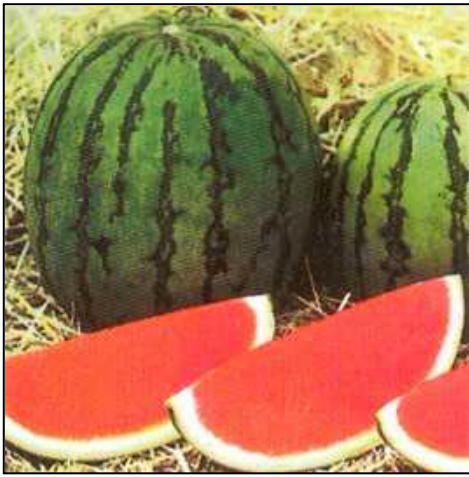
Sống không thể chỉ hít thở khí trời và uống nước lã, vì thế con người cần mưu sinh. Muốn mưu sinh thì phải có nghề nghiệp, có công ăn việc làm. Công việc lại có liên quan và tùy thuộc thời tiết. Mùa màng bội thu thì con người hạnh phúc phấn khởi, mùa màng thất bát thì con người đói khổ. Nói vậy không có nghĩa là thời tiết chỉ quan trọng đối với nông dân, không có nông dân thì "kẻ sĩ" cũng không sống nổi. Mọi người đều liên đới với nhau về nhiều phương diện, không thể nói "nhất sĩ, nhì nông" hoặc "nhất nông, nhì sĩ". Giới nào cũng có cái "nhất" và cái "nhì", không ai "ưu thế" hơn ai.

*Mồng Ba xin Chúa chúc phúc
Ban cho cha mẹ, ông bà
Luôn sống thánh thiện, an hòa
Vui cùng đàn con, lũ cháu*

Cầu nguyện cho người còn sống được an khang hạnh phúc là chuyện dĩ nhiên, chúng ta còn có bốn phận cầu nguyện cho những người đã "ra đi" trước chúng ta. Xuân về Tết đến, mọi người sum họp hữu hình, còn tổ tiên không thể sum họp hữu

hình với đàn con, lũ cháu, nhưng họ vẫn khả dĩ sum họp vô hình với chúng ta.

Mùa Xuân là dịp nghỉ ngơi, vui chơi, cho phép người ta có thể tiêu xài "rộng tay" một chút. Tuy nhiên, đôi khi có thể người ta muốn chứng tỏ "đẳng cấp" của mình mà "chơi nổi" kiểu công tử Bạc Liêu, chưa tới mức "lấy tiền nấu trứng" nhưng cũng có vẻ muốn tỏ ra "đại gia". Năm ngoái, có những người không ngần ngại chứng tỏ "bản lĩnh" đó: Có người mua cặp dưa hấu với giá 900.000 VNĐ, có người mua bộ phản gỗ (bộ ngựa) 100.000 USD, có người "khoe" là bỏ ra 20 triệu VNĐ để sắm Tết,... Và còn nhiều "cách chơi" khác nữa.

Trong khi có những người "vung tay quá trán" như vậy thì vẫn có những con người chưa hưởng trọn vẹn mấy ngày Tết hoặc không hề có mùa Xuân. Một cậu bé 10 tuổi ở Đồng Tháp, ở với bà ngoại ngoài 80 tuổi, em chỉ mong Tết đến để được ăn món "khô qua xào với trứng". Được hỏi sao em ước mơ như vậy, em cười hồn nhiên và cho biết: "*Vì*

chỉ có ngày Tết ngoại mới để dành đủ tiền để làm món đó". Câu nói của em thật hồn nhiên nhưng sao nghe lòng nhói đau quá! Một ước mơ quá bình dị như vậy mà sao khó với em bé này đến vậy? Quả thật, cuộc đời còn biết bao con người khổ khổ, họ không mong Tết, mà có mơ cũng không thấy!

Xã hội khó có thể trở thành thế giới đại đồng, nhưng cũng có thể tương đối, nếu người giàu biết bớt phần lãng phí để chia sẻ với người nghèo. Thực ra, đó là trách nhiệm và bổn phận của đạo làm người.

Chuyện giàu – nghèo là lẽ tất nhiên ở đời, nhưng vẫn là một ẩn số vô cực. Mùa Xuân là mùa của ngàn hoa tươi sắc, lòng người cảm thấy rạo rức khó tả, có những khuôn mặt rạng rỡ nụ cười và cười "hết cỡ thợ mộc", nhưng cũng có những khuôn mặt còn ủ rũ, đôi môi khô héo, lòng luôn trĩu nặng...

Chúa Giêsu luôn hết lòng quan tâm và chăm sóc người nghèo, Ngài đã “chắc nịch” xác định: **“Mỗi lần anh chị em làm điều gì cho một trong những người bé nhỏ nhất của Tôi, đó là anh chị em đã làm cho chính Tôi vậy”** (Mt 25:40).

Ngài muốn chúng ta NÓI và LÀM, không nói suông, không hứa lèo, không chỉ mở lòng mà còn phải mở đôi tay và mở hầu bao. Mỗi ngày chúng ta nhiều lần cầu nguyện bằng Kinh Lạy Cha (Lc 11:1-4), chúng ta thấy Ngài nói thực tế, không hề bóng gió: *“Không lẽ người ta xin cá thì lại lấy rắn mà cho nó? Hoặc người ta xin trứng lại cho họ bò cạp?”* (x. Lc 11:9-12).

Xuân về, Tết đến, đó là mùa yêu thương, mà yêu thương thì phải chia sẻ, chia sẻ cả vật chất lẫn tinh thần, vì “đức tin không có việc làm là đức tin chết” (Gc 2:17 & 26). Hãy chân thành tặng nhau một mùa Xuân tươi đẹp nhất, rộn rã nhất và trọn vẹn nhất!

*Mùa Xuân thắm sắc mai vàng
Bình minh tỏa ánh nắng vàng lung linh
Giáo đường vang vọng lời kinh
Hồi chuông đổ nhịp ân tình ngàn năm
Tin yêu nở giữa mùa Xuân
Hồng ân Cứu độ tuôn tràn bao la...*

Lạy Thiên Chúa, Ngài là Chúa-Xuân-Tuyệt-Đôi và là Mùa-Xuân-Vĩnh-Hằng của chúng con, xin giúp chúng con sống trọn ba đức đối thần (tin, cậy, mến) và các nhân đức đối nhân để chúng con thể hiện Lòng Chúa Thương Xót trong từng hơi thở. Xin Ngài thương xót những mảnh đời cơ cực, để họ có chút niềm vui ngày Xuân. Xin Ngài cũng thương chúc phúc và ban cho chúng con được ơn Khôn ngoan, vì “tất cả sự khôn ngoan đều phát xuất từ Đức Chúa, và khôn ngoan vẫn ở với Người đến muôn đời” (Hc 1:1). Chúng con cầu xin nhân Danh Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con. Amen.

ĐỨC TIN: MỘT GIA TÀI VÔ GIÁ

Maria Túc Lynh
Giáo hạt Gia Định

Con là một tân tòng nhỏ bé, yếu đuối. Điều đáng nói là con còn rất non trẻ trong việc sống đạo và giữ đạo. Con xin tự giới thiệu về mình như thế để quý vị có cách nhìn rộng lượng hơn dành cho con, khi con được chia sẻ về đức tin còn mong manh của con.

Thời gian gần đây con đã được dịp tiếp xúc với nhiều người con cái yêu quý của Chúa. Ở người này thì con thấy có niềm tin và cách sống theo Thánh Ý Chúa rất gương mẫu, gia đình đó tràn ngập hạnh phúc khi họ có đức tin tuyệt đối vào Chúa. Ở người kia thì con được nhờ hiệp lời cầu nguyện, vì theo anh bạn nhỏ này có thể vì con là người mới theo Chúa nên Chúa đặc biệt ưu ái mà nhận lời nhanh hơn những gì mà người đó cầu

Đức tin: Gia sản vô giá

xin Chúa. Người thì bảo con là người được Chúa ra tay chữa lành một cách kịp thời, cho rằng con đã được Chúa trao ban một ơn đặc biệt, muốn con nên thường xuyên hiệp lời cầu nguyện để gia tăng thêm niềm tin tuyệt đối vào Chúa – Vị Đại Thiên Y. Người thì muốn con phải được thêm nhiều ơn Chúa, tìm mọi cách để được gần gũi và tiếp cận với Chúa qua nhiều cách. Chị ấy đã rất nhiệt tình đưa con tham gia nhiều hội đoàn trong giáo xứ.

Nhưng dù bằng cách nào, phương pháp hay hình thức nào, thì con cũng nhận ra rằng Chúa đã nhận lời con cầu xin mỗi khi con rước Chúa vào lòng. Có rất nhiều người nói với con rằng: **"Đức tin là một hồng ân, không phải ai cũng được, không phải ai cũng nhận ra"**.

Theo con, đức tin được con xem như là một "gia tài". Mà "gia tài" này không bắt buộc phải có một di chúc thì mình mới được thừa hưởng. Theo lẽ thường, khi muốn hưởng "gia tài" thì phải có di chúc, hoặc muốn có được nó thì ít nhất phải có công tạo dựng, hay có công trạng gì đó. Có người chỉ vì một gia tài nhỏ bé đã đánh mất bản chất và mạng sống của mình. Trước kia, con đã có dịp chứng kiến những nghịch cảnh chỉ vì gia tài mà cha mẹ, vợ chồng, con cái chống lại nhau. Ngày đó, con đã được nghe những lời rất đau lòng từ người mẹ, người cha than thở rằng họ không ngờ có ngày chính những đứa con thân yêu của mình, vì chút tài sản do mình tạo ra, mà con cái lại kiện ngược mình hòng tranh giành chút tài sản. Những tình cảm anh chị em thân thuộc ngày nào, chỉ vì một căn nhà (di sản) mà ngoảnh mặt không nhìn nhau và lôi nhau ra tòa để xỉ vả nhau. Bằng mọi cách họ tìm thật nhiều chứng cứ để tranh lợi về phần mình. Chắc hẳn khi quý vị chứng kiến những tình cảnh trái ngang đó, quý vị sẽ rất chán ngán cho thể thái nhân tình.

Con đã từng chứng kiến nhiều người đã sở hữu được những "gia tài" là tiền của, nhà đất. Chỉ sau một thời gian thì gần như họ khổ sở vì nó. Người thì lo lắng tìm cách giữ, quyết không chia sẻ cho người khác khi cần thiết, người thì tìm mọi cách để kiếm thêm. Nói chung là hầu như ít có người nào cảm thấy thanh thản khi sở hữu trong tay một "gia tài". "Gia tài" nhiều thì lo nhiều, "gia tài" ít thì lo ít. Họ được nó nhưng họ lại không có được sự bình an thật sự.

Tóm lại, để hưởng một "gia tài" không phải là vấn đề đơn giản, mà "gia tài" này lại không được vững bền. Ở bên nó, người ta không bao giờ nhìn thấy được cái "gia tài" trên cả tuyệt vời là "Đức Tin". Vì người ta rất thích bám chặt vào những giá trị vật chất hiện tại.

Sở dĩ con phân tích về "gia tài" một cách cụ thể như thế để quý vị hiểu vì sao con ví "Đức Tin là gia tài vô giá".

Khi sở hữu "Đức Tin", hầu như con cảm thấy con đang được thừa hưởng một "gia tài" vô cùng to lớn. Nếu mình thành tâm xin "gia tài" này, Người Chủ – Người Cha, Đấng có đầy đủ

quyền thế – sẽ trao ban ngay cho mình. Khi con nhận ra con có Chúa, điều đầu tiên con xin Chúa giúp con vững tin vào Ngài. Để được Chúa trao tặng ơn này, con đã không quên nhờ Đức Mẹ cầu thay nguyện giúp cho con, và con đã được nhận lời.

Giờ đây, khi con và những người bạn trong lớp giáo lý tân tòng được Chúa trao tặng “Đức Tin”, chúng con cảm thấy mình rất giàu có – giàu có ân sủng, giàu có bình an, giàu có tình yêu,... Trước kia, con hằng ao ước được rước Thánh Thể vào lòng, thì bây giờ con đã được. Khi con xin Chúa cho con được nhiều dịp để gần gũi với Ngài thì con lại được một người bạn mời con tham gia vào một hội trong giáo xứ. Hội này lại được cầu nguyện cùng với các linh mục, và được Châu Chúa hàng tuần. Con cảm thấy rất an vui.

Khi chúng con có được “gia tài” này thì chúng con rất an vui, trái với những người được thừa hưởng của cải vật chất thế gian, luôn sợ bị mất nên phải tìm cách cất giấu, như Chúa Giêsu đã cảnh báo: *“Kho tàng ở đâu thì lòng ở đó”* (x. Mt 6:21). “Gia tài” của chúng con không những đem lại hạnh phúc bền vững mà còn cứu giúp chúng con thoát những lần nguy hiểm trong đời sống. **“Gia tài Đức Tin”** còn cứu giúp chúng con thoát khỏi những cơn bệnh hiểm nghèo mà cho dù có bỏ ra bao nhiêu tài sản cũng không thể chữa lành. Và đặc biệt là chúng con luôn muốn chia sẻ “gia tài” này với tất cả những ai chúng con quen biết.

Chúa Giêsu xác định: “Chính **Đức Tin** của con đã cứu chữa con”. Chúng ta đã tin và chúng ta đã được chữa lành cả thể xác lẫn tâm hồn. Khi chúng ta có được “gia tài” này thì trong lòng chúng ta luôn thấy bình an, vui tươi và nhẹ nhàng.

Mục đích của con chỉ là mong mọi người đều có một gia tài thật phong phú cho riêng mình để được an vui và hạnh phúc. Nhân đây, con cũng xin quý vị cho con xin một lời cầu nguyện để con biết cách gìn giữ và làm cho “gia tài đức tin” của con luôn được vững chắc và phong phú hơn.

ÀO ÀNH

Minh Tâm

Cuối năm, soạn lại đồng hồ sơ bề bộn trên bàn viết, một bức ảnh đen trắng lộ ra. Ảnh chân dung của tôi đây mà. Ảnh trắng đen, một tác phẩm hơn bốn mươi năm rồi. Tôi xăm soi nhìn thật kỹ bức chân dung như lâu ngày gặp lại hình ảnh của một người bạn xa cách. Thật vậy ảnh chân dung này quá khác biệt với bức ảnh tôi vừa chụp trong lễ cưới của cô giá út nhà tôi cách nay vài tháng.

Chúng không khác biệt về màu sắc hay hoa lá lung linh của tác phẩm nhiếp ảnh hiện đại. Nhưng hai tấm ảnh của một con người lại khác nhau một trời một vực như hai tấm ảnh của hai con người nào đó khác nhau về dòng tộc, huyết thống, tâm lý, giáo dục, môi trường...

Một tấm ảnh của một thanh niên hai mươi xuân xanh, chưa lập gia đình. Tấm kia là ảnh của cụ ông sáu mươi năm, ông nội cũng là ông ngoại của một lũ nhóc tí. Mới đây đã bốn mươi lăm năm trôi qua. Nhanh thật. Bà nhà tôi nói:

- Mau quá hả ông. Mới giáng sinh đây, bây giờ lại giáng sinh. Mới tết Con Mèo Tân, giờ lại tết Con Nhâm Rồng.

Một năm nhanh thật, nhưng bốn mươi năm nhanh hơn. Tôi mừng tượng như vừa diện bộ cánh trẻ trung này và chụp bức ảnh trắng đen mới sáng hôm qua đây thôi. Suy nghĩ của tôi hiện giờ không khác suy nghĩ của tôi cách đây 45 năm là mấy. Nhân sinh quan, vũ trụ quan... của tôi ngày nay cũng không có gì khác. Chỉ có khác ở chỗ ngày xưa còn bé tôi thường mang kính màu hồng. Giờ già rồi, do tia cực tím của thời gian, màu hồng thắm ấy đã ngã sạm màu một tí. Thế thôi. Tôi chợt nhớ đến lời của một giảng sư triết: *Chủ thể tâm hồn của con người*

không bao giờ thay đổi. Cái thay đổi là hình thức bên ngoài mà thôi. Hôm nay tôi mới nghiệm thấy điều đó là đúng.

Mỗi lần tắm gội kỳ cọ tay chân, tôi thấy rất nhiều tế bào chết của cơ thể mình đào thải ra ngoài dưới dạng cặn bẩn. Khoa học cho biết theo chu kỳ bảy năm tất cả tế bào cơ phận con người đổi mới hoàn toàn. Cũng môi miệng này, cũng tay chân này... vào ngày này bảy năm sau được đổi thay mới hoàn toàn. Dĩ nhiên tiến trình lột da sống đời ấy xảy ra rất tiệm tiến, nên tôi không cảm nhận được lộ trình ấy.

Người ta thường châm biếm: *Già mà như con nít.* Nhưng đó là một thực tế khó tránh. Một người bạn vừa đến thăm tôi sau hơn ba mươi năm xuất ngoại. Anh cũng như ngày nào. Cũng cậu tớ, cũng ngôn từ tiêu tếu như ngày chúng tôi còn ngồi trên ghế nhà trường với nhau. Nhưng hình dáng bên ngoài có khác. Khác nhiều lắm. Trước khi về nước mấy tháng, anh ấy có gửi cho tôi một bức ảnh chụp chung với nhiều người bạn trong công ty. Tôi không tài nào nhận ra người bạn nổi khổ của mình ngày xưa, đứng ở góc nào trong ảnh. Bạn của tôi ngày nào có mái tóc đen nhánh, bông bênh đầy nghệ sĩ tính, ôm lấy gương mặt căng hồng bầu bĩnh, giờ tóc anh đã bạc khói lam chiều kèm hơi hói một tí..

Già lão, tóc bạc da mồi, là qui luật tạo hóa. Nhưng con người lại muốn lách luật như thường quen lách luật dân sự, luật hình sự... Quý ông, quý bà rủ nhau tắm bùn, tắm nắng, tắm sữa... nhuộm tóc, nhuộm da, căng da mặt, treo mày, cấy mi, nối mi, cắt mắt, cắt cằm, độn mũi, độn ngực... Người già không muốn người ta thấy mình già, họ muốn trốn lệnh truy nã của thần thời gian .

Vào cuối thập niên tám mươi, thế kỷ trước, sau năm 1975, nhiều loại hình giải trí đã bị xóa sổ: bi da, đua ngựa, tennis, võ thuật, chiếu bóng, ca nhạc, hòa tấu... duy nhất còn lại là sân khấu Cải lương. Một buổi tối, sau xuất diễn dài tại rạp cải lương Cao Đồng Hưng, cạnh chợ Bà Chiểu, vợ chồng tôi theo chân đám khán giả mộ điệu ào đến cửa hậu trường để đón lòng cô đào chính nổi tiếng tại đất Sài Thành này từ thập niên 60. Cô

đào vừa bước ra khỏi cửa, cổ lách đi giữa đám fan mộ điệu, bỗng có tiếng của một phụ nữ thốt lên rõ mồn một: **Già rồi!**

Nụ cười xinh xắn trên môi cô đào vụt biến mất. Cô sa sầm nét mặt, hét lên: *Bảo vệ đâu hết rồi.* Lập tức có hai thanh niên vạm vỡ đến vệt đám đông và đưa cô đào nhanh ra xe hơi chờ sẵn trước cổng rạp, vọt mất. Già theo tuổi là qui luật. Tiếng nhạc ngũ âm, ánh đèn bảy màu sân khấu, qua lớp phấn son dày trên mặt ngôi sao, dễ dàng đánh lừa khán giả. Nhưng khi ánh đèn sân khấu tắt đi thì sự thật lại phơi bày nguyên vẹn. Cách đây vài tháng báo chí Sài gòn đưa tin ngôi sao màn bạc Liz Taylor vừa qua đời trong tuổi U 80, kèm bức ảnh của cụ vào những năm tháng cuối đời trên chiếc xe lăn. Tôi không khỏi chạnh lòng khi nhìn thấy bức chân dung mới của bà. Cũng con người này, cách đây 40 năm, trong vai nữ hoàng Cléopatre, Ai Cập, đã làm hàng triệu triệu quả tim trai trẻ mơ mết.

Già theo tuổi là nỗi đau của người già. Nhưng trong những tháng cuối năm 2011, báo chí lại vừa phát giác tại Việt Nam có những trường hợp già không theo tuổi. Một cô gái 25 tuổi, tại xứ dừa Bến Tre, bị một ác bệnh làm da mặt cô sưng rộp, chảy xệ. Bỗng chốc cô gái biến thành bà lão 65 tuổi, y như những câu chuyện cổ tích thần kỳ có mụ phù thủy áo đen chuyên phù phép hại người vô tội. Những bệnh nhân mắc căn bệnh quái ác ấy phải đau khổ đến mức độ nào? Chỉ có họ mới thấu. *Đoạn trường, ai có qua cầu mới hay.*

Ngày xưa còn bé, tết đến, xun xoe trong bộ quần áo mới thơm, xanh xanh đỏ đỏ, tôi chúc tết Bà và ba mẹ tôi sống đến đầu bạc răng long. Bây giờ tết đến, lũ cháu con của tôi cũng chúc tôi như vậy. Kinh Thánh cũng viết: **Người đầu bạc thì đáng được kính trọng.** Nhưng từ hơn ba năm nay tôi phải nhuộm tóc vì bà nhà tôi nói: *Để tóc bạc nhìn phản cảm lắm.* Mới mấy ngày trước tết, báo Tuổi Trẻ có đăng tin: *Liệt nã vì thuốc nhuộm tóc.* Phải chăng đó là lời cảnh tỉnh cho người già nhuộm tóc đen, người trẻ nhuộm tóc đỏ.

Tôi không còn răng long, vì tôi đã nhổ tất trước khi chúng long ra. Giờ tôi đã có hai hàm răng giả cứng chắc hơn răng

thật. Các cụ thích sống lâu, nhưng không thích đầu bạc răng long.

Cụ Tú Xương khuyên thiên hạ chớ: *Chúc nhau trăm tuổi bạc đầu râu.*

Vì ông sợ: *Bống bẽ nhau lên nó ở non.*

Cụ cũng khuyên chớ: *Chúc nhau bạc tiền đầy năm, xài không hết.*

Vì ông sợ: *Phen này chắc hẳn gà ăn bạc.*

Gà ăn bạc, gà phải chết. Ông không còn mồi để chén thù chén tạc với bạn bè, và đến lúc vì sợ ung thư người ta kiêng thịt đỏ, quay lại thịt gà thì khó tìm ra gà.

Tiền bạc ai cũng ham. Gặp nhau đầu năm người ta luôn mồm chúc nhau: *Năm mới phát tài hơn năm cũ.* Suốt một đời làm lụng vất vả, đầu tắt mặt tối, chấp nhận đập lên lương tâm, dầm đập lên đồng nghiệp, miễn sao có tiền, vàng đầy két. Có tiền rồi cũng không dám xài. Ky cóp, nhịn ăn, nhịn mặc cho có đồng dư. Không dám du lịch đó đây, thăm viếng thân bằng quyến thuộc cũng rất hạn chế. Đến tuổi về hưu, lăm tiền, thì sụm bà chè, không đi du lịch được. Lên mâm cơm, thịt cá ê hề, nhưng không gặp được miếng nào cho bao tử, bộ tiêu hóa đã lão suy trước tuổi. Ai cũng cảm nhận đời là bể khổ, nhưng ai cũng muôn sống lâu trăm tuổi.

Cụ Nguyễn Công Trứ đã thốt lên:

Đã sinh ra thì đã khóc chóc.

Đời có vui sao chẳng cười khi.

Thời trung học, tôi ở nội trú rất khắt khe. Tết được về sum họp với gia đình vồn vẹn có hai tuần chẵn. Sáng mồng một tết, chúng tôi mừng tuổi bà ngoại trước rồi mới đến ba mẹ. Năm nào bà ngoại cũng rơm rớm nước mắt. Bà cảm động tạ ơn Chúa đã cho ngoại sống đến từng tuổi ấy. Ngoại nói: *Không biết tết năm sau bà có còn sống với các cháu hay không.* Mọi người thình lạng, trân trọng lời tâm sự đầu năm của bà. Thăng Xuân, con dì út, là tay nghịch ngợm nhất, lúc đó cũng đứng yên há mồm trố mắt nhìn chăm chăm vào mắt bà ngoại, quên mất

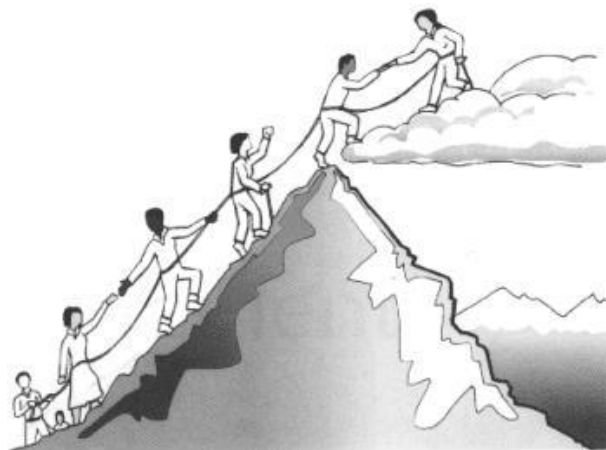
mai vàng, dưa đỏ, bánh chưng xanh. Thương ngoại quá, tôi không rời ngoại nửa bước trong buổi sáng mông mịt. Ngoại còn tâm sự với tôi nhiều điều khó quên. Bà nói:

"Sau một ngày, sau một năm là càng bước gần đến mồ cháu ạ. Con người cần sống sao cho có ý nghĩa, để khi nằm xuống thì yên lòng nhắm mắt, không còn gì để hối tiếc."

Cuối năm phụng vụ, nhiều bài hát về "phận người" làm tôi phải suy tư.

Đời người như ánh chớp, như áng mây cuối trời, như bóng cầu vồng sớm...

Chúa ơi!, con chỉ là cát hoang... con chết đi không mang được gì chỉ để lại tiếc thương cho người thân...

**Sinh - lão - bệnh - tử,
Vậy làm sao vượt được?**

Sinh, lão, bệnh, tử là qui luật của Chúa, tôi phải chấp nhận. Có người vừa sinh ra, chưa bệnh chưa lão, đã tử. Buồn hơn, có người chưa sinh ra đã tử trong lòng mẹ ruột mình. Sinh: khổ, bệnh: khổ, lão: khổ, tử: khổ. Nhưng không ai muốn chết trẻ. Con cháu hãnh diện khi cha mẹ mình hưởng thọ 60, 70, 80... Không ai muốn bằng cáo phó

của cha mẹ chỉ ghi *hưởng dương, 30, 40, 50*. Thọ là phúc lớn nhất của con người. Phúc – Lộc – Thọ tóm lại thành hai điều ước của con người đó là LỘC và THỌ.

Tan hợp – hợp tan, kiết hung – hung kiết, vui buồn – sướng khổ, sinh ly – tử biệt, sinh – lão – bệnh tôi đã trải qua. Tôi cảm nhận một ngày sống là một món quà quý Thiên Chúa trao ban. Dĩ nhiên ngày nào cũng đều có cái khổ và niềm vui trong Chúa cho ngày ấy. Tôi mãi nguyện vì Chúa đã cho phép tôi hưởng thọ hơn sáu mươi năm, dù cuộc đời tôi đã mang đậm nhiều vết đắng cay giữa chốn trần ai này.

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Hoa Tình Thương

Maria Thảo Lam
Giáo Hạt Gia Định

Chúng tôi với anh là những người xa lạ, chưa một lần biết mặt quen tên.

Khoảng 7g sáng ngày 14/12/2011, đoàn từ thiện trong Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) Giáo hạt Gia Định bắt đầu chuyển đi thăm và tặng quà tại một nhà tình thương thuộc vùng Dốc Mơ, Gia Kiệm, nhân dịp Mùa Vọng – Giáng Sinh. Khi qua Ngã Ba Vũng Tàu, đoàn chúng tôi cùng nhau sốt sắng lần Chuối Mân Côi để cầu xin Đức Mẹ cùng đồng hành và ban nhiều ơn lành cho đoàn trong chuyến đi này.

Đoàn dùng nước tinh khiết Vicente do anh Đa Minh Nhâm sản xuất

Xe đến nơi vào lúc 9g30. Anh Đa Minh Phạm Văn Nhâm (người phụ trách nhà tình thương) ra đón chúng tôi từ ngoài cổng và dẫn vào nhà tình thương trên con đường làng dài khoảng 70 mét. Nơi đây chủ yếu cư mang những người già nghèo khổ, bệnh tật và neo đơn. Những ánh mắt của họ lẫn người phục vụ chăm

chú nhìn chúng tôi với vẻ vừa ngạc nhiên vừa mừng vui.

Sau những cái bắt tay niềm nở, anh Nhâm dẫn chúng tôi vào khuôn viên dưới tán cây xoài để cùng ngồi trò chuyện với nhau về nguồn gốc, đời sống, sinh hoạt nơi mái ấm đây ấp yêu thương này. Sau đó, anh đưa chúng tôi đến từng phòng để thăm hỏi và trao quà (sữa và bánh) cho những con người rất đáng thương.

Tôi nắm tay một bà cụ bị mù và hỏi:

Lòng Thương Xót 08/2011

– Bác ơi! Bác được bao nhiêu tuổi?

Bà trả lời:

– 100 tuổi.

Miệng bà cười tươi, mặc dù bà bị mù và đôi chân không đi lại được. Tôi nhận thấy nơi bà một niềm vui đang dâng tràn. Anh Nhâm nói với chúng tôi rằng bà chỉ mới 70 tuổi thôi, nhưng có ai hỏi thì bà luôn nói mình 100 tuổi. Các sơ thấy bà không người thân, không ai chăm sóc nên đã đưa bà đến đây.

Sang phòng kế bên, tôi ấn tượng với một bà cụ, bà cũng bị mù nhưng rất vui vẻ và hoạt bát. Bà đã hát tặng chúng tôi bài thánh ca với những ca từ chất chứa sự tin tưởng và phó thác: "*Mẹ nguồn cây trồng, chưa thấy ai xin Mẹ về không...*". Bà đứng nghiêm trang, chắp tay hát say sưa như một trẻ thơ. Đoàn chúng tôi ai nấy đều rưng rưng nước mắt. Kế đó, chúng tôi tiếp tục trao quà cho một anh bị mắc bệnh thiếu năng trí tuệ, đôi tay và đôi chân của anh đều bị dị tật, anh không nhận thức được món quà mà chúng tôi trao cho anh. Nhìn thấy cảnh tượng đó, chúng tôi rất xúc động và thương cảm cho một mảnh đời bất hạnh.

Tuy bị mù, nhưng cụ bà vẫn hát tặng CĐ bài hát "Nguồn Cây Trồng"

Chúng tôi tiếp tục đến từng phòng để trao quà cho tất cả mọi người. Những lời thăm hỏi, những cái bắt tay thân tình, những gói quà trao tận tay đều chất chứa tình cảm thân thương thật ấm lòng, như nụ hoa ập ủ lâu ngày được tặng thêm sinh lực để hé mở.

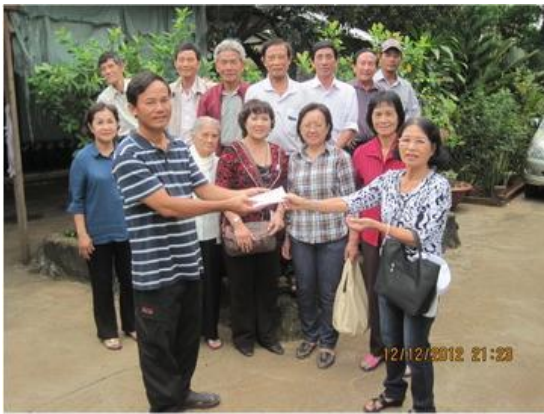
Trở lại dưới gốc cây xoài, anh Nhâm mời chúng tôi uống những chai nước tinh khiết mang nhãn hiệu Vicente do anh tự sản xuất. Anh chỉ kiếm được những đồng lời ít ỏi từ việc bán nước tinh khiết để chăm lo cho mọi người trong nhà tình thương.

Trước khi từ giã, chúng tôi gửi cho anh một phong bì với số tiền 18.500.000 đồng để anh có điều kiện chăm lo cho nhà tình

thương. Đây là số tiền mà anh chị em trong cộng đoàn LCTX các giáo xứ trong Hạt Gia Định đã quảng đại đóng góp. Anh cầm chiếc phong bì với đôi bàn tay run run, anh xúc động: *"Từ khi thành lập ngôi nhà tình thương này đến bây giờ, đây là số tiền lớn nhất mà tôi nhận được từ nhà hảo tâm"*. Anh luôn miệng tạ ơn Chúa và cảm ơn chúng tôi đã quan tâm đặc biệt đến ngôi nhà tình thương mà anh đang coi sóc.

Tạm biệt ngôi nhà tình thương, đoàn chúng tôi tiếp tục đi về hướng Đà Lạt. Trên đường đi, mọi người trong đoàn đều hớn

Anh Đa Minh Nhâm, người phụ trách nhà tình thương nhận số tiền do CĐ LCTX hạt Gia Định trao tặng

hở vui tươi vì mới làm được một việc có ích là giúp đỡ những người khốn khổ theo Lời Chúa phán dạy. Từng anh chị em thay nhau cất lên những lời ca tiếng hát để xua đi cái mệt mỏi trên quãng đường xa. Khi kim đồng hồ chỉ 3 giờ chiều, mọi người cùng nhau hiệp ý dâng lên Thiên Chúa Cha Chuỗi kinh Lòng Thương Xót để nguyện xin Chúa đoái thương đến toàn thể nhân loại và ban cho đoàn có một chuyến đi được bình an và tràn đầy ơn Chúa.

Chị ủy viên bác ái xã hội Maria Trịnh Thị Đào đã đưa chúng tôi đến thăm và tặng quà tại Dòng Mến Thánh Giá ở Bảo Lộc, kế tiếp là đến nhà nguyện của các sơ tại B'Dor. Đến khoảng hơn 6 giờ chiều, đoàn ghé thăm giáo xứ An Hòa (cách ngã ba Liên Khương 1 km). Sau đó đoàn lên xe và tiếp tục trực chỉ về nhà chị Đào (ven quốc lộ 20, cách đèo Prenn khoảng 3 km).

Đến nơi, mọi người nhận phòng, tắm rửa và dùng cơm tối. Sau đó, anh chị em cùng quây quần bên nhau để chia sẻ về cảm nghiệm của riêng bản thân mỗi người. Đây thật sự là giờ phút quan trọng, vì mỗi người đều lần lượt kể cho nhau nghe những kinh nghiệm quý báu về việc sống đạo của mình. Ai ai cũng đều rút ra được những bài học rất bổ ích, đức tin của từng người như được thăng hoa hơn.

Lòng Thương Xót 08/2011

Sau hơn 1 ngày đi tham quan các nơi ở Đà Lạt, từ những danh lam thắng cảnh, khu vui chơi giải trí đến những nhà thờ cổ kính, sáng ngày 16/12/2011, đoàn chúng tôi lên đường trở về Sài Gòn. Trên đường, đoàn ghé tượng đài Đức Mẹ Suối An Bình trên đèo Bảo Lộc, cùng đọc Kinh Mân Côi để tạ ơn Chúa và cảm ơn Mẹ đã ban cho chuyến đi từ thiện "hai trong một" được thành công trọn vẹn.

Ổn định xong chỗ ngồi, xe chạy được một đoạn, anh Quyền đưa cho tôi mấy cành hoa lúc này anh hái gần tượng đài Đức Mẹ, anh hỏi tôi:

– Chị có biết hoa gì không?

Tôi trả lời:

– Hoa dại.

– Hoa T.T.

– Tôi chưa hiểu ý nghĩa 2 chữ T.T.

Anh ôn tồn:

– Đây là hoa Thù Thì (*) cũng chính là hoa Tình Thương, như từ cõi sâu thẳm trong lòng của anh chị em trong Hạt chỉ *thì thẳm* bảo nhau hãy quảng đại đóng góp, giúp đỡ những mảnh đời đang gặp khó khăn, thiếu thốn, bệnh tật,... Mình cùng nhau kết những bông hoa thành một vòng hoa yêu thương để trao tặng.

Xin gửi đến cho đời, cho người

Cánh hoa mong manh trong gió như lời thì thẳm

Nguyện ước lúc sang đông

Giáng Sinh vui tươi, bình an, hạnh phúc

Xuân đến rồi!

Thay áo mới, đón rống sang.

(*) Người Việt Nam thường nói: Thù thì thù thì...

Hiệp thông

Cầu nguyện

- Anh Trầm Thiên Thu xin cộng đoàn LCTX cầu nguyện cho em là linh hồn Giuse Maria Nguyễn Văn Tri, được Chúa gọi về lúc 19 giờ 15 ngày 15-12-2011.
- 20 người xin dâng lên Chúa lời tạ ơn vì những hồng ân Chúa đã thương ban và xin được ơn luôn biết tin thác vào LTX của Chúa.
- Xin hiệp ý dâng lời cầu nguyện, xin Chúa luôn gìn giữ bảo vệ, để CĐ LCTX GP ngày càng phát triển vững mạnh. Xin Chúa ban tràn đầy Hồng ân và sức khỏe cho cha Tổng Linh hướng để Ngài dẫn dắt anh em trong BCH biết đem tình thương LCTX san sẻ cho mọi người.
- Hai người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con bị tai nạn giao thông được mau chóng bình phục.
- 5 gia đình xin CĐ LCTX cầu nguyện, xin Chúa thương ban cho người thân nhận ra Thánh Ý Chúa, biết ăn năn hối cải trở về cùng Chúa.
- 8 người xin tạ ơn Ba Đấng đã ban muôn hồng ân cho gia đình.
- 10 người xin Ơn bền đỗ.
- Một người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con cai nghiện xì ke được kết quả.
- Hai người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con từ bỏ đam mê game online, dành thì giờ phụ giúp gia đình, siêng năng học tập và tham gia những việc đạo đức tốt lành.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Dùng Dầu Ăn: Những Quan Niệm Chưa Đúng

Dầu là loại gia vị cần thiết thường dùng hàng ngày để món ăn thêm hấp dẫn, bổ dưỡng. Tuy nhiên, nếu dùng không đúng cách, lâu ngày sẽ gây ra bệnh ung thư. Dưới đây là khuyến nghị của các chuyên gia dinh dưỡng hàng đầu thế giới về vấn đề này.

1. Dùng dầu ở nhiệt độ cao

Rất nhiều người có thói quen xào nấu thực phẩm khi đã làm nóng dầu (nhìn thấy dầu sôi, bốc khói), đây là cách làm không khoa học. Vì nhiệt độ cao không những phá huỷ thành phần dinh dưỡng trong thực phẩm mà còn sản sinh ra peroxide và các chất gây ung thư.

Cách dùng đúng: Trước hết, đun nóng nồi, chảo..., sau đó đổ dầu vào và thực phẩm vào ngay, không cần phải đợi đến khi dầu nóng ở nhiệt độ cao.

2. Không ăn mỡ động vật

Sợ béo mà không dùng mỡ động vật trong khi nấu ăn sẽ dẫn đến tình trạng thiếu vitamin và các axit béo cần thiết khiến cơ thể gầy yếu, mệt mỏi.

Cách dùng đúng: Kết hợp đồng thời cả dùng dầu động vật và dầu thực vật cho bữa ăn hàng ngày để đảm bảo cung cấp đầy đủ dinh dưỡng cần thiết cho cơ thể phát triển toàn diện.

3. Trường kỳ một loại dầu

Hầu hết các gia đình đều có thói quen 'trung thành' với một loại dầu ăn nào đó. Nếu dùng duy nhất một loại dầu để chế biến mọi loại thức ăn trong một thời dài thì vô hình chung đã hạn chế phần nào nguồn dinh dưỡng phong phú, đồng thời sẽ làm giảm hứng thú ăn uống. Thực tế là hiếm có loại dầu ăn nào lại cung cấp đầy đủ mọi chất cần thiết cho cơ thể, mỗi loại dầu đều có những 'sở trường' riêng, đáp ứng nhu cầu cần thiết cho cơ thể mỗi người.

Cách dùng đúng: Tốt nhất nên sử dụng dầu phù hợp với từng loại thực phẩm hoặc tối thiểu nên thay đổi loại dầu trong thời gian nhất định để đổi khẩu vị ăn uống cũng như làm phong phú thêm thành phần dinh dưỡng cho cơ thể.

4. Người bệnh cũng dùng dầu ăn như người bình thường

Người có tình trạng sức khỏe bình thường và những người bị mỡ máu, thừa cân tất nhiên có chế độ dinh dưỡng khác nhau, do đó nhu cầu sử dụng dầu ăn cũng khác nhau để đảm bảo sức khỏe cho từng đối tượng.

Cách dùng đúng: Đối với những người mắc bệnh mỡ máu và thừa cân, nên dùng dầu thực vật chứa axit béo không no (không chứa cholesterol) cho các bữa ăn hàng ngày, lượng dầu dùng cũng phải hạn chế, không quá 25g/ngày.

Ngoài ra, những người già, người có nguy cơ mắc bệnh mỡ máu, người mắc các bệnh do thừa cân gây ra phải có chế độ sử dụng dầu hợp lý (20g/ngày) đảm bảo vừa cung cấp đủ dinh dưỡng cần thiết cho cơ thể, vừa không ảnh hưởng xấu đến tình trạng sức khỏe hiện tại.

BBT st

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com – Xin dùng chữ Unicode.

Mục Lục

✠ Chúc Mừng Năm Mới	02
✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Lời chúc Phúc – Lộc – Thọ	03
✠ Sống Lời Chúa	06
✠ Học hỏi Linh Đạo	
◆ Khảo sát tội lỗi	18
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Cách nhìn của trái tim	23
✠ Tháng 1: Kính Thánh Danh Chúa	26
✠ Những Lời Khôn Ngoan	29
✠ Nhật ký công tác từ thiện	32
✠ Tin Tức – Sinh Hoạt	
◆ Ban PT CĐ LCTX tặng quà cho các em thiếu nhi	36
◆ Thánh Lễ Tạ Ơn LCTX	37
✠ Vài nét về công cuộc truyền giáo	38
✠ Diễn Đàn	
◆ Chuyện Tết ngày xuân	43
◆ Đức Tin: Một gia tài vô giá	49
◆ Áo Ảnh	52
✠ Thực Thi LTX	
◆ Hoa Tình Thương	57
✠ Hiệp Thông Cầu Nguyện	61
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Dùng dầu ăn: Những quan niệm chưa đúng	62

